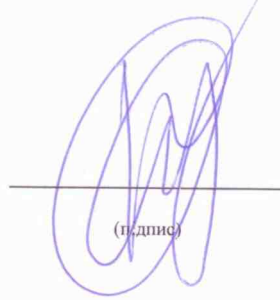

Переклад затверджений

Генеральний директор Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Стефанішина
(ініціали та прізвище)

25 квітня 2018 р.

20.03.2014

UA

Офіційний вісник Європейського Союзу

L 84/72

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2014/26/ЄС

від 26 лютого 2014 року

про колективне управління авторським правом і суміжними правами та
мультитериторіальне ліцензування прав на музичні твори для онлайн використання на
внутрішньому ринку

(Текст стосується ЄЄП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статті 50(1) та 53(1) і статтю 62,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету⁽¹⁾,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою⁽²⁾,

Оскільки:

- (1) Директиви Союзу, ухвалені у сфері авторського права і суміжних прав, уже забезпечують високий рівень захисту правоволодільців, а отже і рамки, в яких можна використовувати контент, що охороняється цими правами. Такі Директиви сприяють розвитку та підтримці творчості. На внутрішньому ринку з неспотвореною конкуренцією охорона інноваційних та інтелектуальних творінь також стимулює інвестиції в інноваційні послуги і продукти.
- (2) Розповсюдження контенту, що охороняється авторським правом і суміжними правами, у тому числі книг, аудіовізуальної продукції і музичних записів, а також пов'язаних з ними послуг, вимагає ліцензування прав різними володільцями авторського права і суміжних прав, зокрема авторами, виконавцями, виробникам та видавцями. Зазвичай правоволоділець має право обирати між індивідуальним або колективним управлінням його правами, якщо держави-члени не передбачили інше відповідно до законодавства Союзу та міжнародних

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2014/26/ЄС**від 26 лютого 2014 року****про колективне управління авторським правом і суміжними правами та мультитериторіальне ліцензування прав на музичні твори для онлайн використання на внутрішньому ринку****(Текст стосується ЄЄП)**

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статті 50(1) та 53(1) і статтю 62,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновки Європейського економічно-соціального комітету⁽¹⁾,Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою⁽²⁾,

Оскільки:

- (1) Директиви Союзу, ухвалені у сфері авторського права і суміжних прав, уже забезпечують високий рівень захисту правоволодільців, а отже і рамки, в яких можна використовувати контент, що охороняється цими правами. Такі Директиви сприяють розвитку та підтримці творчості. На внутрішньому ринку з неспотвореною конкуренцією охорона інноваційних та інтелектуальних творінь також стимулює інвестиції в інноваційні послуги і продукти.
- (2) Розповсюдження контенту, що охороняється авторським правом і суміжними правами, у тому числі книг, аудіовізуальної продукції і музичних записів, а також пов'язаних з ними послуг, вимагає ліцензування прав різними володільцями авторського права і суміжних прав, зокрема авторами, виконавцями, виробникам та видавцями. Зазвичай правоволоділець має право обирати між індивідуальним або колективним управлінням його правами, якщо держави-члени не передбачили інше відповідно до законодавства Союзу та міжнародних зобов'язань Союзу і його держав-членів. Управління авторським правом і суміжними правами включає надання ліцензій користувачам, аудит користувачів, моніторинг використання прав, забезпечення дотримання авторського права і суміжних прав, збирання надходжень від прав, отриманих від їх використання, та розподіл сум, які підлягають виплаті правоволодільцям. Організації колективного управління надають правоволодільцям можливість отримувати винагороду за використання, яке вони не могли б самостійно контролювати або дотримання умов якого вони не могли б самостійно забезпечувати, у тому числі на зовнішніх ринках.
- (3) Стаття 167 Договору про функціонування Європейського Союзу (ДФЄС) вимагає, щоб Союз враховував культурне розмаїття у своїй діяльності та сприяв процвітанню культур держав-членів, поважаючи їхнє національне та регіональне розмаїття та, водночас, наголошуючи на спільній культурній спадщині. Організації колективного управління відіграють і повинні надалі відігравати важливу роль прибічників розмаїття культурного самовираження, як шляхом надання доступу до ринку найменшим та менш популярним репертуарам, так і шляхом надання соціальних, культурних та освітніх послуг в інтересах їхніх правоволодільців і громадськості.
- (4) Зареєстровані у Союзі організації колективного управління повинні мати можливість користуватися свободами, наданими Договорами, коли вони представляють правоволодільців, які є резидентами або засновані в інших державах-членах, або видають ліцензії користувачам, які є резидентами або засновані в інших державах-членах.
- (5) Існують суттєві відмінності в національних правилах, що регулюють функціонування

організацій колективного управління, зокрема щодо їхньої прозорості та звітності перед їхніми членами і правоволодільцями. У низці випадків це призвело до виникнення труднощів, зокрема для іноземних правоволодільців, при спробі реалізувати їхні права, а також до неефективного фінансового управління зібраними надходженнями. Проблеми з функціонуванням організацій колективного управління призводять до неефективного використання авторського права і суміжних прав на внутрішньому ринку, що завдає шкоди членам організацій колективного управління, правоволодільцям і користувачам.

- (6) Потреба вдосконалити функціонування організацій колективного управління вже була визначена у Рекомендації Комісії 2005/737/ЄС⁽⁴⁾. Зазначена Рекомендація визначила низку принципів, таких як свобода правоволодільців обирати свої організації колективного управління, рівне ставлення до категорій правоволодільців і справедливий розподіл роялті. Вона закликала організації колективного управління надавати користувачам достатню інформацію про тарифи та репертуар до початку переговорів між ними. Вона також містила рекомендації щодо підзвітності, представництва правоволодільців у повноважних ухвалювати рішення органах організацій колективного управління, та вирішення спорів. Проте Рекомендація була реалізована нерівномірно.
- (7) Охорона інтересів членів організацій колективного управління, правоволодільців і третіх сторін вимагає узгодження законодавства держав-членів у сфері управління авторським правом і мультитериторіального ліцензування онлайн прав на музичні твори з метою запровадити однакові механізми захисту в усьому Союзі. Тому правовою основою цієї Директиви повинна бути стаття 50(1) ДФЄС.
- (8) Мета цієї Директиви полягає у забезпеченні узгодження національних правил щодо доступу організацій колективного управління до діяльності з управління авторським правом і суміжними правами, методів їхнього врядування та рамкових умов нагляду, а отже її правовою основою повинна бути стаття 53(1) ДФЄС. Крім того, оскільки вона стосується сектора, що надає послуги на території всього Союзу, правовою основою цієї Директиви повинна бути стаття 62 ДФЄС.
- (9) Метою цієї Директиви є встановлення вимог, застосовних до організацій колективного управління, з метою забезпечення високих стандартів врядування, фінансового управління, прозорості та звітності. Проте це не повинно перешкоджати державам-членам підтримувати або встановлювати щодо заснованих на їхній території організацій колективного управління суворіші стандарти, ніж ті, що встановлені у розділі II цієї Директиви, за умови, що такі суворіші стандарти не суперечать законодавству Союзу.
- (10) Жодне з положень цієї Директиви не повинно перешкоджати державі-члену застосовувати ці ж самі або аналогічні положення до організацій колективного управління, які засновані за межами Союзу, але здійснюють діяльність у такій державі-члені.
- (11) Жодне з положень цієї Директиви не повинно перешкоджати організаціям колективного управління укладати договори про представництво з іншими організаціями колективного управління відповідно до правил конкуренції, викладених у статтях 101 і 102 ДФЄС, у сфері управління правами з метою полегшення, вдосконалення та спрощення процедур видачі ліцензій користувачам, у тому числі для цілей єдиного виставлення рахунків, на рівних, недискримінаційних та прозорих умовах та з метою пропонування мультитериторіальних ліцензій також в інших сферах, окрім зазначених у розділі III цієї Директиви.
- (12) Ця Директива, незважаючи на її застосування до всіх організацій колективного управління, за винятком розділу III, що застосовується лише до організацій колективного управління, які управляють правами авторів на музичні твори для онлайн використання на мультитериторіальних засадах, не перешкоджає механізмам управління правами в державах-членах, таким як індивідуальне управління, розширена дія угоди між представницькою організацією колективного управління і користувачем, тобто розширене колективне ліцензування, обов'язкове колективне управління, правові презумпції представництва та передача прав організаціям колективного управління.
- (13) Ця Директива не обмежує можливості держав-членів визначати шляхом ухвалення закону, підзаконного нормативно-правового акта або будь-якого іншого спеціального механізму справедливую компенсацію правоволодільцям за винятки або обмеження права на

відтворення, передбачені Директивою Європейського Парламенту і Ради 2001/29/ЄС⁽⁴⁾, а також винагороду правоволодільців за відступи від виключного права щодо публічного надання в позичку, передбаченого Директивою Європейського Парламенту і Ради 2006/115/ЄС⁽⁵⁾, які застосовуються на їхній території, а також умови, що застосовуються до збирання такої компенсації та винагороди.

- (14)Ця Директива не вимагає від організацій колективного управління набуття конкретної організаційно-правової форми. На практиці такі організації здійснюють діяльність у різних організаційно-правових формах, таких як асоціації, кооперативи або товариства з обмеженою відповідальністю, які перебувають під контролем або у власності володільців авторського права і суміжних прав або юридичних осіб, що представляють таких правоволодільців. Однак у деяких виняткових випадках, через організаційно-правову форму організації колективного управління, елемент власності або контролю відсутній. Наприклад, це стосується фондів, які не мають членів. Проте положення цієї Директиви також повинні застосовуватися і до таких організацій. Держави-члени повинні також вживати належних заходів для запобігання обходу передбачених цією Директивою зобов'язань шляхом вибору організаційно-правової форми. Необхідно зазначити, що юридичними особами, які представляють правоволодільців та є членами організацій колективного управління, можуть бути інші організації колективного управління, асоціації правоволодільців, союзи або інші організації.
- (15)Правоволодільці повинні мати право довіряти управління їхніми правами незалежним організаціям управління. Такими незалежними організаціями управління є комерційні юридичні особи, які відрізняються від організацій колективного управління зокрема тим, що вони не перебувають у власності або під контролем правоволодільців. Однак з огляду на те, що такі незалежні організації управління здійснюють ті ж види діяльності, що й організації колективного управління, вони повинні бути зобов'язані надавати певну інформацію правоволодільцям, яких вони представляють, організаціям колективного управління, користувачам і громадськості.
- (16)Виробники аудіовізуальних матеріалів, виробники звукозаписів та організації мовлення ліцензують свої власні права, в окремих випадках разом з правами, що були передані їм, наприклад, виконавцями на підставі індивідуальних угод, і діють у власних інтересах. Видавці книг, музичних творів або газет ліцензують права, що були передані їм на підставі індивідуальних угод, і діють у власних інтересах. Саме тому виробники аудіовізуальних матеріалів, виробники звукозаписів, організації мовлення та видавці не повинні розглядатися як «незалежні організації управління». Крім того, менеджери та агенти авторів і виконавців, які є посередниками та представляють правоволодільців у їхніх відносинах з організаціями колективного управління, не повинні розглядатися як «незалежні організації управління», оскільки вони не здійснюють управління правами у значенні встановлення тарифів, видачі ліцензій або збирання плати з користувачів.
- (17)Організації колективного управління повинні мати право передавати виконання певної частини своєї діяльності, наприклад, виставлення рахунків користувачам або розподіл сум, які підлягають виплаті правоволодільцям, своїм дочірнім підприємствам або іншим юридичним особам, яких вони контролюють. У таких випадках ті положення цієї Директиви, які б застосовувалися у разі здійснення відповідної діяльності безпосередньо організацією колективного управління, повинні застосовуватися до діяльності дочірніх підприємств або інших юридичних осіб.
- (18)Для забезпечення того, щоб володільці авторського права і суміжних прав у повній мірі скористалися перевагам від внутрішнього ринку у разі колективного управління їхніми правами, а також для уникнення неправомірного впливу на їхню свободу здійснення своїх прав, необхідно забезпечити включення до статуту організацій колективного управління належних механізмів захисту. Крім того, під час надання своїх послуг з управління організація колективного управління не повинна безпосередньо або опосередковано дискримінувати правоволодільців на підставі їхньої національності, місця проживання або місця реєстрації.
- (19)Беручи до уваги встановлені у ДФЄС свободи, колективне управління авторським правом і суміжними правами повинно передбачати можливість правоволодільця вільно обирати

організацію колективного управління для управління його правами, незалежно від того, чи є ці права правами на повідомлення до загального відома публіки або правами на відтворення, або категоріями прав, пов'язаними з такими формами використання як трансляція, показ в кінотеатрі або відтворення для онлайн розповсюдження, за умови, що організація колективного управління, яку правоволоділець бажає обрати, вже управляє такими правами або категоріями прав.

Права, категорії прав або види творів та інших об'єктів, управління якими здійснює організація колективного управління, повинні визначати загальні збори членів організації, якщо вони ще не визначені статутом або не передбачені законодавством. Важливо, щоб визначення прав і категорій прав здійснювалось у спосіб, що забезпечує підтримання балансу між свободою правоволоділців розпоряджатися своїми творами та іншими об'єктами і здатністю організації ефективно управляти правами, зокрема, беручи до уваги категорію прав, якими управляє організація, та творчий сектор, в якому вона здійснює діяльність. Належним чином враховуючи такий баланс, правоволоділці повинні мати можливість легко відкликати такі права або категорії прав у організації колективного управління та управляти такими правами індивідуально або довіряти чи передавати управління всіма або частиною таких прав іншій організації колективного управління або іншій юридичній особі, незалежно від держави-члена громадянства, місця проживання або реєстрації організації колективного управління, іншої юридичної особи або правоволоділця. Якщо держава-член, відповідно до законодавства Союзу і міжнародних зобов'язань Союзу та його держав-членів, передбачає обов'язкове колективне управління правами, вибір правоволоділців обмежується іншими організаціями колективного управління.

Організації колективного управління, які управляють різними видами творів та іншими об'єктами, такими як літературні, музичні та фотографічні твори, також повинні надати правоволоділцям таку гнучкість щодо управління різними видами творів та іншими об'єктами. Стосовно некомерційного використання держави-члени повинні передбачити здійснення організаціями колективного управління необхідних кроків для забезпечення того, щоб їхні правоволоділці могли здійснювати своє право на видачу ліцензій на такі види використання. Такі кроки повинні включати, зокрема, рішення організацій колективного управління про умови здійснення такого права, а також надання їхнім членам інформації про такі умови. Організації колективного управління повинні інформувати правоволоділців про варіанти, які вони можуть обирати, та дозволяти їм максимально легко здійснювати права, пов'язані з таким вибором. Правоволоділці, які вже уповноважили організацію колективного управління, можуть отримувати інформацію через веб-сайт організації. Вимога щодо надання згоди правоволоділця на уповноваження на управління кожним правом, категорією прав або видом творів та іншими об'єктами не повинна перешкоджати правоволоділцям приймати пропонувані подальші зміни та доповнення до такого повноваження шляхом мовчазної згоди відповідно до умов, передбачених національним законодавством. Ця Директива не виключає жодних договірних механізмів, згідно з якими припинення або відкликання правоволоділцями негайно набуває чинності щодо ліцензій, виданих до такого припинення або відкликання, а також жодних договірних механізмів, згідно з якими такі ліцензії залишаються незмінними протягом певного періоду часу після такого припинення або відкликання. Однак такі механізми не повинні створювати перешкоди для повного застосування цієї Директиви. Ця Директива не повинна обмежувати можливість правоволоділців управляти своїми правами самостійно, в тому числі для некомерційних цілей.

(20) Членство в організаціях колективного управління повинно ґрунтуватися на об'єктивних, прозорих і недискримінаційних критеріях, у тому числі щодо видавців, які на підставі угоди про використання прав мають право на частку доходу від прав, якими управляють організації колективного управління, а також на збирання таких доходів від організацій колективного управління. Такі критерії не повинні зобов'язувати організації колективного управління приймати членів, управління правами, категоріями прав або видами творів чи іншими об'єктами яких виходить за рамки їх діяльності. Записи, що ведуться організацією колективного управління, повинні дозволяти ідентифікувати та визначати місцезнаходження

її членів і правоволодільців, права яких організація представляє на підставі повноважень, наданих такими правоволодільцями.

- (21) Для того, щоб захистити тих правоволодільців, права яких безпосередньо представлені організацією колективного управління, але які не відповідають її вимогам щодо членства, необхідно вимагати, щоб певні положення цієї Директиви, які стосуються членів, також застосовувалися до таких правоволодільців. Держави-члени повинні також мати можливість надавати таким правоволодільцям право брати участь у процесі вироблення й ухвалення рішень організацією колективного управління.
- (22) Організації колективного управління повинні діяти в кращих колективних інтересах правоволодільців, яких вони представляють. Тому важливо передбачити системи, які дозволять членам організації колективного управління здійснювати свої членські права шляхом участі у процесі вироблення й ухвалення рішень організацією. Деякі організації колективного управління мають різні категорії членів, які можуть представляти різні види правоволодільців, зокрема виробників і виконавців. Представництво таких різних категорій членів у процесі вироблення й ухвалення рішень повинно бути справедливим і збалансованим. Відсутність положень про порядок проведення загальних зборів негативно позначилося б на дієвості правил загальних зборів членів організацій колективного управління. Тому необхідно забезпечити регулярне скликання загальних зборів, принаймні один раз на рік, а також ухвалення найважливіших рішень організації колективного управління такими загальними зборами.
- (23) Усі члени організації колективного управління повинні мати можливість брати участь у загальних зборах членів та голосувати на них. До здійснення таких прав можуть застосовуватися лише справедливі та пропорційні обмеження. У деяких виняткових випадках організації колективного управління створюються в організаційно-правовій формі фонду і, отже, не мають членів. У таких випадках повноваження загальних зборів членів повинні здійснюватися органом, на який покладена наглядова функція. У тих випадках, коли членами організації колективного управління є юридичні особи, що представляють правоволодільців, як це може статися, коли організація колективного управління є товариством з обмеженою відповідальністю, а її членами є об'єднання правоволодільців, держави-члени повинні мати можливість передбачити виконання зборами таких правоволодільців деяких або усіх повноважень загальних зборів членів. Загальні збори членів повинні, принаймні, мати повноваження встановлювати рамки діяльності з управління, зокрема щодо використання надходжень від прав організацією колективного управління. Проте вони не повинні обмежувати можливості держав-членів передбачати жорсткіші правила, наприклад, стосовно інвестування, злиття або отримання позик, у тому числі заборони будь-яких таких операцій. Організації колективного управління повинні заохочувати активну участь своїх членів у загальних зборах. Необхідно полегшити здійснення прав голосу для членів, незалежно від того, чи беруть вони участь у загальних зборах. Окрім можливості здійснення своїх прав за допомогою електронних засобів, необхідно дозволити членам брати участь в загальних зборах членів і голосувати на них через представника. Голосування через представника необхідно обмежити у випадку конфлікту інтересів. Водночас, держави-члени повинні передбачати обмеження щодо представництва лише у тому випадку, якщо воно не порушує належну та ефективну участь членів у процесі вироблення й ухвалення рішень. Зокрема, призначення представника сприяє належній та ефективній участі членів у процесі вироблення й ухвалення рішень та дозволяє правоволодільцям мати справжню можливість обирати організацію колективного управління за своїм власним вибором, незалежно від держави-члена, в якому ця організація зареєстрована.
- (24) Члени повинні мати можливість брати участь у постійному моніторингу діяльності керівництва організацій колективного управління. З цією метою такі організації повинні мати наглядову функцію, що відповідає їх організаційній структурі, а також дозволяти членам бути представленими в органі, який виконує таку функцію. Залежно від організаційної структури організації колективного управління, наглядову функцію може виконувати окремий орган, такий як наглядова рада, або деякі чи всі директори адміністративного органу, які не здійснюють керівництво діяльністю організації колективного управління. Вимога справедливого та збалансованого представництва членів

не повинна перешкоджати організації колективного управління призначати третіх осіб для здійснення наглядової функції, у тому числі осіб з відповідною професійною кваліфікацією і правоволодільців, які не відповідають вимогам до членства або які представлені організацією не безпосередньо, а через юридичну особу, яка є членом організації колективного управління.

- (25) З міркувань забезпечення надійного управління, керівництво організації колективного управління повинно бути незалежним. Керівники, незалежно від того, чи були вони обрані на посаду директора або найняті чи працевлаштовані в організації на підставі контракту, повинні, перед тим, як приступити до виконання своїх обов'язків, а потім щорічно, надавати заяву про наявність конфлікту між їх інтересами та інтересами правоволодільців, яких представляє організація колективного управління. Такі щорічні заяви також повинні надавати особи, які виконують наглядові функції. Держави-члени повинні мати право вимагати від організацій колективного управління оприлюднювати такі заяви або надавати їх органам публічної влади.
- (26) Організації колективного управління збирають і розподіляють надходження від використання прав, наданих їм правоволодільцями, а також управляють ними. Такі надходження, зрештою, підлягають виплаті правоволодільцям, які можуть мати безпосередні правові відносини з організацією або можуть бути представлені юридичною особою, яка є членом організації колективного управління, або на підставі договору про представництво. Тому важливо, щоб організація колективного управління проявляла максимальну ретельність під час збирання та розподілу таких надходжень, а також управління ними. Точний розподіл можливий лише за умови, що організація колективного управління веде належні записи про членство, ліцензії і використання творів та інших об'єктів. Відповідні дані, необхідні для ефективного колективного управління правами, повинні також надаватися правоволодільцями і користувачами та перевірятися організацією колективного управління.
- (27) Облік зібраних сум, які підлягають виплаті правоволодільцям, необхідно вести на спеціальних рахунках, окремо від можливих власних активів організації. Без обмеження можливості держав-членів передбачати жорсткіші правила щодо інвестування, у тому числі заборону інвестування надходжень від прав, у разі інвестування зазначених сум такі дії необхідно здійснювати відповідно до загальної інвестиційної політики та політики управління ризиками організації колективного управління. Для збереження високого рівня охорони прав правоволодільців та забезпечення нарахування будь-якого доходу, який може виникнути внаслідок використання таких прав, на їхню користь, управління інвестиціями, зробленими та утримуваними організацією колективного управління, необхідно здійснювати відповідно до критеріїв, які зобов'язують організацію діяти розсудливо, при цьому дозволяючи їй ухвалювати рішення щодо найбільш безпечної та ефективної інвестиційної політики. Це повинно дозволити організації колективного управління обирати такий спосіб розподілу активів, що відповідає точному характеру та тривалості будь-якого ризику, якому піддаються будь-які інвестовані надходження від прав, і не створює надмірної загрози будь-яким надходженням від прав, що належать правоволодільцям.
- (28) Оскільки правоволодільці мають право на винагороду за використання їхніх прав, важливо, щоб комісія за управління не перевищувала обґрунтованих витрат на управління правами, а також щоб рішення щодо будь-яких відрахувань, окрім комісії за управління, наприклад, відрахувань на соціальні, культурні та освітні цілі, ухвалювалися членами організації колективного управління. Організації колективного управління повинні гарантувати правоволодільцям застосування прозорих правил, що регулюють такі відрахування. Такі ж вимоги необхідно застосовувати до будь-якого рішення щодо використання надходжень від прав для колективного розподілу, наприклад, стипендій. Правоволодільці повинні мати доступ без жодної дискримінації до будь-якої соціальної, культурної або освітньої послуги, що фінансується за рахунок таких відрахувань. Ця Директива не впливає на передбачені національним законодавством відрахування, наприклад, відрахування для надання соціальних послуг правоволодільцям організаціями колективного управління, щодо будь-яких аспектів, які не регулюються цією Директивою, за умови, що такі відрахування не суперечать законодавству Союзу.
- (29) Розподіл та виплата сум, що підлягають виплаті індивідуальним правоволодільцям або,

залежно від обставин, категоріям правоволодільців, повинні здійснюватися своєчасно та відповідно до загальної політики розподілу відповідної організації колективного управління, у тому числі у випадках, коли вони здійснюються через іншу юридичну особу, яка представляє правоволодільців. Лише об'єктивні причини, на які організація колективного управління не може вплинути, можуть виправдовувати затримку у розподілі та виплаті сум, що підлягають виплаті правоволодільцям. Тому такі обставини як строкове інвестування надходжень від прав не повинні розглядатися як поважні причини для такої затримки. Необхідно дозволити державам-членам ухвалювати рішення щодо правил забезпечення своєчасного розподілу та ефективного пошуку і ідентифікації правоволодільців у випадках, коли такі об'єктивні причини виникають. Щоб гарантувати належний та ефективний розподіл сум, які підлягають виплаті правоволодільцям, без обмеження можливості держав-членів передбачати жорсткіші правила, необхідно вимагати від організацій колективного управління вжиття належних і ретельних заходів відповідно до принципу добросовісності з метою ідентифікації та визначення місцезнаходження відповідних правоволодільців. Також необхідно, щоб члени організації колективного управління, у дозволених національним законодавством межах, ухвалювали рішення про використання будь-яких нерозподілених сум у ситуаціях, коли правоволодільців, які мають право на отримання таких сум, неможливо ідентифікувати або визначити їх місцезнаходження.

- (30) Організації колективного управління повинні мати можливість управляти правами та отримувати доходи від їх використання на підставі договорів про представництво з іншими організаціями. Для захисту прав членів іншої організації колективного управління організація колективного управління не повинна розмежовувати права, якими вона управляє на підставі договорів про представництво, та права, якими вона управляє безпосередньо від імені правоволодільців. Окрім відрахувань комісії за управління організація колективного управління також не повинна мати право здійснювати відрахування з надходжень від прав, зібраних за дорученням іншої організації колективного управління, без чіткої на те згоди іншої організації. Також необхідно вимагати від організацій колективного управління здійснювати розподіл та виплати іншим організаціям на основі таких договорів про представництво не пізніше, ніж у строки, у які вони здійснюють розподіл і виплати своїм власним членам та правоволодільцям, що не є їхніми членами, але яких вони представляють. Крім того, організація-одержувач, у свою чергу, повинна невідкладно розподіляти суми, що підлягають виплаті правоволодільцям, яких вона представляє.
- (31) Справедливі та недискримінаційні комерційні умови ліцензування є особливо важливими для гарантування можливості користувачів отримати ліцензії на твори та інші об'єкти, права на які представляє організація колективного управління, а також для забезпечення належної винагороди правоволодільців. Тому організації колективного управління і користувачі повинні проводити переговори щодо ліцензування на засадах добросовісності та застосовувати тарифи, які необхідно встановлювати на основі об'єктивних та недискримінаційних критеріїв. Необхідно вимагати, щоб ліцензійний збір або винагорода, встановлені організаціями колективного управління, були обґрунтованими, зокрема, з огляду на економічну вартість використання прав у певному контексті. Нарешті, організації колективного управління повинні невідкладно відповідати на запити користувачів щодо отримання ліцензій.
- (32) У цифровому середовищі організації колективного управління зобов'язані регулярно ліцензувати свій репертуар для абсолютно нових форм використання і бізнес-моделей. У таких випадках, а також для підтримки розвитку сприятливого середовища для розробки таких ліцензій, без обмеження застосування правил конкуренції, організації колективного управління повинні мати гнучкість, необхідну для якомога швидшого надання індивідуальних ліцензій для інноваційних онлайн послуг без ризику використання умов таких ліцензій як прецеденту для визначення умов інших ліцензій.
- (33) Для забезпечення можливості організацій колективного управління виконувати встановлені у цій Директиві зобов'язання користувачі повинні надавати таким організаціям відповідну інформацію про використання прав, представлених організаціями колективного управління. Це зобов'язання не застосовується до фізичних осіб, які діють у цілях, що не пов'язані з торгівлею, бізнесом, ремеслом чи професійною діяльністю, а тому не підпадають під означення користувача, встановлене цією Директивою. Крім того, інформація, яка

вимагається організаціями колективного управління, повинна обмежуватися доцільними і необхідними даними, що знаходяться в розпорядженні користувачів, щоб дозволити таким організаціям виконувати свої функції, беручи до уваги особливе становище малих та середніх підприємств. Таке зобов'язання може бути включене в угоду між організацією колективного управління і користувачем; воно не виключає національних законодавчих прав на інформацію. Строки, застосовні до надання інформації користувачами, повинні дозволяти організаціям колективного управління дотримуватися строків, встановлених для розподілу сум, що підлягають виплаті правоволодільцям. Ця Директива не повинна обмежувати можливості держав-членів вимагати від організацій колективного управління, зареєстрованих на їхній території, виставляти спільні рахунки.

- (34) З метою підвищення довіри правоволодільців, користувачів та інших організацій колективного управління до управління правами організаціями колективного управління кожна організація колективного управління повинна дотримуватися певних вимог до прозорості. Тому кожен організацію колективного управління або її члена, що є юридичною особою, відповідальною за нарахування або виплату сум, які підлягають сплаті правоволодільцям, необхідно зобов'язати надавати певну інформацію окремим правоволодільцям щонайменше один раз на рік, наприклад, про нараховані або виплачені їм суми та здійснені відрахування. Необхідно також зобов'язати організації колективного управління надавати достатню інформацію, у тому числі фінансову інформацію, іншим організаціям колективного управління, правами яких вони управляють на підставі договорів про представництво.
- (35) Для забезпечення доступу правоволодільців, інших організацій колективного управління та користувачів до інформації про сферу діяльності організації, а також про твори або інші об'єкти, які вона представляє, організація колективного управління повинна надавати інформацію щодо таких питань у відповідь на належним чином обґрунтований запит. Питання про необхідність стягнення та розміри обґрунтованих зборів за надання такої послуги повинні регулюватися національним законодавством. Кожна організація колективного управління повинна також оприлюднювати інформацію про свою структуру та спосіб, у який вона здійснює свою діяльність, у тому числі, зокрема, її статут і загальну політику щодо комісій за управління, відрахувань і тарифів.
- (36) Щоб забезпечити можливість правоволодільців здійснювати моніторинг організацій колективного управління та порівнювати відповідні показники їхньої діяльності, такі організації повинні оприлюднювати річний звіт про прозорість, що включає порівнювану перевірену аудитором фінансову інформацію, характерну для їхнього виду діяльності. Організації колективного управління також повинні оприлюднювати річний спеціальний звіт, що є частиною річного звіту про прозорість, про використання сум, відрахованих на соціальні, культурні та освітні послуги. Ця Директива не перешкоджає організації колективного управління оприлюднювати інформацію, яка вимагається річним звітом про прозорість, в одному документі, наприклад, як частину її річної фінансової звітності, або в окремих звітах.
- (37) Постачальники онлайн послуг, які використовують музичні твори, зокрема музичні сервіси, які дозволяють споживачам завантажувати музику або слухати її в потоковому режимі, а також інші сервіси, що надають доступ до фільмів або ігор, важливим елементом яких є музика, повинні спочатку отримати право на використання таких творів. Директива 2001/29/ЄС вимагає отримання ліцензії для кожного з прав на онлайн використання музичних творів. Для авторів такими правами є виключне право на відтворення та виключне право на повідомлення до загального відома публіки музичних творів, що включає право на надання доступу. Управління такими правами можуть здійснювати окремі правоволодільці самостійно, зокрема автори чи музичні видавці, або організації колективного управління, які надають правоволодільцям послуги колективного управління. Різні організації колективного управління можуть управляти правами авторів на відтворення і повідомлення до загального відома публіки. Крім того, існують випадки, коли кілька правоволодільців, які мають права на один і той же твір, доручають різним організаціям ліцензувати їхні відповідні частки прав на твір. Будь-який користувач, який бажає надавати онлайн послугу, що пропонує широкий вибір музичних творів для споживачів, повинен об'єднати права на твори різних правоволодільців і організацій колективного управління.

- (38) Хоча Інтернет не має кордонів, онлайн ринок музичних послуг у Союзі все ще лишається фрагментованим, а єдиний цифровий ринок ще не повністю сформований. Комплексність та труднощі, пов'язані з колективним управлінням правами в Європі, у низці випадків посилюють фрагментованість європейського цифрового ринку музичних послуг онлайн. Ця ситуація різко контрастує зі швидким зростанням попиту споживачів на доступ, зокрема транскордонний, до цифрового контенту та пов'язаних з ним інноваційних послуг.
- (39) Рекомендація Комісії 2005/737/ЄС заохочувала створення нового регуляторного середовища, яке краще підходить для управління авторським правом і суміжними правами на рівні Союзу для надання законних музичних послуг онлайн. У ній визнавалось, що в епоху онлайн використання музичних творів комерційні користувачі потребують ліцензійної політики, яка відповідає повсюдності онлайн середовища і є мультитериторіальною. Проте Рекомендація була не достатньою для заохочення широкого розповсюдження мультитериторіального ліцензування онлайн прав на музичні твори або для вирішення конкретних потреб мультитериторіального ліцензування.
- (40) У секторі онлайн музики, де колективне управління правами авторів на територіальній основі залишається нормою, важливо створити сприятливі умови для найбільш ефективних практик здійснення ліцензування організаціями колективного управління в умовах дедалі більшого посилення їх транскордонного характеру. Тому необхідно передбачити набір правил, що визначають основні умови надання організаціями колективного управління мультитериторіального колективного ліцензування прав авторів на музичні твори для онлайн використання, у тому числі на тексти пісень. Такі ж правила необхідно застосовувати до такого ліцензування усіх музичних творів, у тому числі музичних творів, включених до аудіовізуальних творів. Проте онлайн послуги, що забезпечують доступ лише до музичних творів у формі нотних записів, не регулюються такими правилами. Положення цієї Директиви повинні забезпечувати необхідну мінімальну якість транскордонних послуг, що надаються організаціями колективного управління, зокрема з точки зору прозорості представленого репертуару та точності фінансових потоків, пов'язаних із використанням прав. Вони також повинні встановити рамки для полегшення добровільного об'єднання музичного репертуару і прав, тим самим зменшуючи кількість ліцензій, необхідних користувачеві для роботи з мультитериторіальною та багаторепертуарною послугою. Такі положення повинні дозволити організації колективного управління звернутися до іншої організації із запитом щодо представлення її репертуару на мультитериторіальній основі, якщо вона не може або не бажає виконувати вимоги самостійно. Організація, яка отримала такий запит, зобов'язується прийняти доручення організації, яка направила запит, за умови, що вона вже об'єднує репертуар та пропонує або видає мультитериторіальні ліцензії. Розвиток законних музичних онлайн послуг на території Союзу також повинен сприяти боротьбі з порушеннями авторських прав онлайн.
- (41) Наявність точної та вичерпної інформації про музичні твори, правоволодільців і права, які кожна організація колективного управління уповноважена представляти на певній території, має важливе значення для ефективного та прозорого процесу ліцензування, подальшої обробки звітів користувачів і відповідного виставлення рахунків постачальникам послуг, а також розподілу сум, що підлягають виплаті. З цієї причини організації колективного управління, що надають мультитериторіальні ліцензії на музичні твори, повинні мати можливість швидко і точно обробляти такі детальні дані. Це вимагає використання баз даних власників прав, ліцензованих на мультитериторіальній основі, що містять дані, які дозволяють ідентифікувати твори, права та правоволодільців, яких організація колективного управління уповноважена представляти, а також території, на які поширюється таке повноваження. Будь-які зміни в такій інформації необхідно невідкладно враховувати, а бази даних необхідно постійно оновлювати. Такі бази даних також повинні допомогти зіставляти інформацію про твори з інформацією про фонограми або будь-який інший запис, до якого такий твір було включено. Важливо також забезпечити доступ потенційних користувачів і правоволодільців, а також організацій колективного управління, до інформації, яку вони потребують для ідентифікації репертуару, який представляють такі організації. Організації колективного управління повинні мати можливість вживати заходів для захисту точності та цілісності даних, контролю їх повторного використання або охорони конфіденційної комерційної інформації.

- (42) Для забезпечення того, щоб дані про музичний репертуар, які вони обробляють, були максимально точними, необхідно вимагати від організацій колективного управління, які надають мультитериторіальні ліцензії на музичні твори, постійно і невідкладно, у міру необхідності, оновлювати їхні бази даних. Вони повинні встановити зручні процедури для надання постачальникам онлайн послуг, а також правоволодільцям та іншим організаціям колективного управління можливості інформувати їх про будь-яку неточність, яку можуть містити бази даних організацій стосовно творів, якими вони володіють або які вони контролюють, у тому числі стосовно прав, повністю або частково, та територій, щодо яких вони надали відповідній організації колективного управління доручення на здійснення дій, при цьому, однак, не ставлячи під загрозу правдивість і цілісність даних, що зберігає організація колективного управління. Оскільки Директива Європейського Парламенту і Ради 95/46/ЄС⁽⁶⁾ надає кожному суб'єкту даних право на виправлення, видалення або блокування неточних або неповних даних, ця Директива повинна також забезпечити невідкладне виправлення неточної інформації стосовно правоволодільців або інших організацій колективного управління у випадку мультитериторіальних ліцензій. Організації колективного управління повинні також мати можливість здійснювати електронну обробку реєстрації творів і повноваження на управління правами. Беручи до уваги важливість автоматизації інформації для швидкої та ефективної обробки даних, організації колективного управління повинні передбачити використання електронних засобів для структурованого надання такої інформації правоволодільцями. Організації колективного управління повинні забезпечити, наскільки це можливо, щоб такі електронні засоби відповідали належним рекомендованим галузевим стандартам або практикам, розробленим на міжнародному рівні або рівні Союзу.
- (43) Галузеві стандарти використання музики, звітування про продажі та виставлення рахунків сприяють підвищенню ефективності обміну даними між організаціями колективного управління і користувачами. Моніторинг використання ліцензій повинен поважати фундаментальні права, у тому числі право на повагу до приватного і сімейного життя та право на захист персональних даних. Для забезпечення того, щоб це підвищення ефективності призвело до швидшої фінансової обробки та, в кінцевому підсумку, до більш ранніх виплат правоволодільцям, організації колективного управління зобов'язуються невідкладно виставляти рахунки постачальникам послуг та розподіляти суми, які підлягають сплаті правоволодільцям. Щоб ця вимога була ефективною, необхідно, щоб користувачі надавали організаціям колективного управління точні та своєчасні звіти про використання творів. Організації колективного управління не зобов'язані приймати звіти користувачів у пропрієтарних форматах, якщо є доступними галузеві стандарти, які широко використовуються. Організації колективного управління повинні мати можливість користуватися послугами підрядників, пов'язаними з видачею мультитериторіальних ліцензій на онлайн права на музичні твори. Спільне використання або консолідація операційно-розрахункового підрозділу повинні допомогти організаціям удосконалити послуги з управління і раціоналізувати інвестиції в інструменти управління даними.
- (44) Об'єднання різних музичних репертуарів для мультитериторіального ліцензування полегшує процес ліцензування і, завдяки наданню доступу до ринку для всіх репертуарів для цілей мультитериторіального ліцензування, підтримує культурне розмаїття та сприяє зменшенню кількості транзакцій, необхідних постачальнику онлайн послуг для пропозиції послуг. Таке об'єднання репертуарів повинно сприяти розвитку нових онлайн послуг, а також повинно призвести до скорочення транзакційних витрат, покладених на споживачів. Тому необхідно заохотити організації колективного управління, які не бажають або не можуть видавати мультитериторіальні ліцензії безпосередньо на власний музичний репертуар, добровільно доручати управління їхнім репертуаром іншим організаціям колективного управління без жодної дискримінації. Виключність прав, передбачена угодами про мультитериторіальні ліцензії, обмежила б вибір користувачів, які бажають отримати мультитериторіальні ліцензії, а також обмежила б вибір організацій колективного управління, які бажають отримати адміністративні послуги для їхнього репертуару на мультитериторіальній основі. Отже, всі договори про представництво, укладені між організаціями колективного управління про мультитериторіальне ліцензування, необхідно укладати на невиключній основі.
- (45) Прозорість умов, відповідно до яких організації колективного управління управляють

онлайн правами, має важливе значення для членів організацій колективного управління. Тому організації колективного управління повинні надавати своїм членам достатню інформацію про основні умови будь-якого договору, що передбачає доручення будь-якій іншій організації колективного управління представляти онлайн права таких членів на музику для цілей мультитериторіального ліцензування.

- (46) Важливо також вимагати, щоб будь-які організації колективного управління, які пропонують або надають мультитериторіальні ліцензії, погоджувалися представляти репертуар будь-яких організацій колективного управління, які вирішили не робити це безпосередньо. Щоб гарантувати, що така вимога не є непропорційною і не виходить за рамки необхідного, організація колективного управління, яка отримала запит, зобов'язується прийняти представництво, лише якщо запит обмежується онлайн правами або категоріями онлайн прав, які вона сама представляє. Крім того, ця вимога повинна застосовуватися лише до організацій колективного управління, які об'єднують репертуар, і не повинна поширюватися на організації колективного управління, які надають мультитериторіальні ліцензії лише на власний репертуар. Вона не повинна також застосовуватися до організацій колективного управління, які об'єднують лише права на одні й ті ж твори для того, щоб мати можливість одночасно ліцензувати право на відтворення і право на повідомлення до загального відома публіки таких творів. Щоб захистити інтереси правоволодільців організації колективного управління, яка надає доручення, і забезпечити доступ малих та менш відомих репертуарів держав-членів до внутрішнього ринку на рівних умовах, важливо здійснювати управління репертуаром організації колективного управління, яка надає доручення, на тих самих умовах, що й репертуаром організації колективного управління, яка отримує доручення, а також включати його в пропозиції організації колективного управління, яка отримує доручення, що надаються постачальникам онлайн послуг. Комісія за управління, що стягується організацією колективного управління, яка отримує доручення, повинна дозволити такій організації покрити необхідні та обґрунтовані інвестиції. Будь-яка угода, згідно з якою організація колективного управління доручає іншій організації чи організаціям видавати мультитериторіальні ліцензії на її власний музичний репертуар для онлайн використання, не повинна перешкоджати першій згаданій організації колективного управління продовжувати видавати ліцензії, що обмежуються територією держави-члена, у якій така організація зареєстрована, на власний репертуар та на будь-який інший репертуар, повноваження на представництво якого вона може мати на такій території.
- (47) Цілі та ефективність правил мультитериторіального ліцензування організацій колективного управління могли б опинитися під загрозою, якщо правоволодільці не мали б змоги здійснювати такі права щодо мультитериторіальних ліцензій у випадках, коли організація колективного управління, якій вони надали свої права, не видає і не пропонує видачу мультитериторіальних ліцензій і, крім того, не має бажання доручити це іншій організації колективного управління. З цієї причини в таких умовах важливо надати можливість правоволодільцям здійснювати право на видачу мультитериторіальних ліцензій, необхідних постачальникам онлайн послуг, самостійно або за допомогою іншої сторони чи сторін, шляхом відкриття своїх прав у первинній організації колективного управління в обсягах, необхідних для мультитериторіального ліцензування для онлайн використання, при цьому залишаючи ці ж права за первинною організацією для цілей ліцензування на одній території.
- (48) Для трансляції своїх власних телевізійних та радіопрограм, що включають музичні твори, організації мовлення, як правило, використовують ліцензію місцевої організації колективного управління. Така ліцензія часто обмежується ефірним мовленням. Для того, щоб такі телевізійні та радіопередачі також були доступними онлайн, необхідна ліцензія на онлайн права на музичні твори. Щоб полегшити ліцензування онлайн прав на музичні твори з метою одночасної та відкладеної онлайн трансляції телевізійних і радіопередач, необхідно передбачити відступ від правил, які в іншому випадку застосовувалися б до мультитериторіального ліцензування онлайн прав на музичні твори. Такий відступ повинен обмежуватися необхідним для забезпечення доступу до телевізійних або радіопрограм онлайн, а також до матеріалу, що має чітке та підпорядковане відношення до оригінальної передачі, створеного для таких цілей як доповнення, попередній або подальший перегляд відповідної телевізійної або радіопроеграми. Дія такого відступу не повинна спотворювати конкуренцію з іншими послугами, які надають споживачам доступ до окремих музичних або

аудіовізуальних творів онлайн, а також не повинна призводити до обмежувальних практик, таких як розподіл ринків або користувачів, що було б порушенням статті 101 або 102 ДФЄС.

- (49) Необхідно гарантувати ефективне забезпечення дотримання положень національного законодавства, ухваленого відповідно до цієї Директиви. Організації колективного управління повинні пропонувати своїм членам особливі процедури розгляду скарг. Такі процедури повинні також бути доступними іншим правоволодільцям, яких безпосередньо представляє організація, та іншим організаціям колективного управління, за дорученням яких вона управляє правами на підставі договору про представництво. Крім того, держави-члени повинні мати можливість передбачати, що спори між організаціями колективного управління, їхніми членами, правоволодільцями або користувачами щодо застосування цієї Директиви можуть розглядатися в рамках процедури швидкого, незалежного та неупередженого альтернативного вирішення спорів. Зокрема, дієвість правил щодо мультитериторіального ліцензування онлайн прав на музичні твори може бути підірвана, якщо спори між організаціями колективного управління та іншими сторонами не будуть вирішені швидко та ефективно. У зв'язку з цим необхідно передбачити, без обмеження права на доступ до суду, можливість легкодоступних, ефективних та неупереджених позасудових процедур, таких як медіація або арбітраж, для врегулювання конфліктів між організаціями колективного управління, що надають мультитериторіальні ліцензії, з одного боку, та постачальниками онлайн послуг, правоволодільцями або іншими організаціями колективного управління, з іншого боку. Ця Директива не передбачає конкретного способу, у який необхідно організувати таке альтернативне вирішення спорів, а також не визначає, який орган повинен його здійснювати, за умови гарантування його незалежності, неупередженості та ефективності. Зрештою, також необхідно вимагати, щоб держави-члени мали незалежні, неупереджені та ефективні процедури вирішення спорів за допомогою органів, що мають досвід у галузі права інтелектуальної власності, або через суди, що можуть вирішувати господарські спори між організаціями колективного управління та користувачами щодо існуючих або запропонованих умов ліцензування чи порушення договору.
- (50) Держави-члени повинні встановити належні процедури, за допомогою яких можна буде здійснювати моніторинг дотримання організаціями колективного управління вимог цієї Директиви. Незважаючи на те, що ця Директива не повинна обмежувати вибір держав-членів щодо компетентних органів, а також щодо *ex-ante* або *ex-post* контролю за організаціями колективного управління, необхідно забезпечити, щоб такі органи були здатні ефективно і своєчасно вирішувати будь-які питання, що можуть виникнути під час застосування цієї Директиви. Держави-члени не зобов'язані створювати нові компетентні органи. Крім того, члени організації колективного управління, правоволодільці, користувачі, організації колективного управління та інші зацікавлені сторони повинні також мати можливість повідомити компетентний орган про діяльність або обставини, які, на їхню думку, становлять порушення законодавства організацією колективного управління і, у відповідних випадках, користувачами. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи мали повноваження накладати санкції або впроваджувати заходи за недотримання положень національного законодавства, які імплементують цю Директиву. Ця Директива не передбачає конкретних видів санкцій або заходів, за умови, що вони є дієвими, пропорційними і стримувальними. Такі санкції або заходи можуть включати розпорядження про звільнення директорів, які діяли недбало, проведення перевірок у приміщеннях організації колективного управління або, у випадках, коли організації видано дозвіл на здійснення діяльності, відкликання такого дозволу. Ця Директива не повинна впливати на режими попереднього дозволу та нагляду в державах-членах, у тому числі вимоги до репрезентативності організації колективного управління, якщо ці режими відповідають законодавству Союзу та не створюють перешкод для застосування цієї Директиви в повному обсязі.
- (51) Для забезпечення дотримання вимог до мультитериторіального ліцензування необхідно встановити особливі положення щодо моніторингу їх імплементації. Для цього компетентні органи держав-членів і Комісія повинні співпрацювати один з одним. Держави-члени повинні надавати одна одній взаємну допомогу шляхом обміну інформацією між їхніми компетентними органами для полегшення моніторингу організацій колективного управління.

- (52) Для організацій колективного управління важливо поважати право на приватне життя і захист персональних даних будь-якого праволодільця, члена, користувача або будь-якої іншої фізичної особи, чії персональні дані вони обробляють. Директива 95/46/ЄС регулює опрацювання персональних даних, що здійснюється у державах-членах у контексті зазначеної Директиви та під наглядом компетентних органів держав-членів, зокрема незалежних публічних органів, призначених державами-членами. Праволодільцям необхідно надавати належну інформацію про обробку їхніх даних, одержувачів таких даних, строки зберігання таких даних у будь-якій базі даних, а також спосіб, у який праволодільці можуть здійснювати свої права на доступ, виправлення або видалення їхніх персональних даних відповідно до Директиви 95/46/ЄС. Зокрема, унікальні ідентифікатори, які дозволяють здійснювати непряму ідентифікацію особи, необхідно розглядати як персональні дані у розумінні зазначеної Директиви.
- (53) Положення щодо заходів забезпечення дотримання не повинні обмежувати компетенції незалежних національних органів публічної влади, створених державами-членами відповідно до Директиви 95/46/ЄС для моніторингу дотримання національних положень, ухвалених з метою імплементації зазначеної Директиви.
- (54) Ця Директива поважає фундаментальні права і дотримується принципів, закріплених у Хартії фундаментальних прав Європейського Союзу («Хартія»). Положення цієї Директиви щодо вирішення спорів не повинні перешкоджати сторонам здійснювати своє право на доступ до суду, передбачене Хартією.
- (55) Оскільки цілі цієї Директиви, а саме покращення можливості членів здійснювати контроль за діяльністю організацій колективного управління, гарантування достатньої прозорості організацій колективного управління та покращення мультитериторіального ліцензування прав авторів на музичні твори для онлайн використання, не можуть бути досягнуті достатньою мірою державами-членами, але, з огляду на їх масштаб та наслідки, можуть бути краще досягнуті на рівні Співтовариства, Співтовариство може ухвалювати інструменти відповідно до принципу субсидіарності, викладеного у статті 5 Договору про Європейський Союз. Згідно з принципом пропорційності, викладеним у зазначеній статті, ця Директива не виходить за межі необхідного для досягнення таких цілей.
- (56) Положення цієї Директиви не обмежують застосування правил конкуренції та будь-якого іншого відповідного законодавства в інших сферах, у тому числі щодо конфіденційності, комерційних таємниць, приватності, доступу до документів, договірному праву і міжнародного приватного права, що стосується правової колізії і юрисдикції судів, а також свободи об'єднань працівників і роботодавців та їхнього права на організацію.
- (57) Відповідно до Спільної політичної декларації держав-членів і Комісії від 28 вересня 2011 року щодо пояснювальних документів ⁽²⁾, держави-члени зобов'язалися супроводжувати, у виправданих випадках, повідомлення про свої транспозиційні заходи одним або кількома документами, що пояснюють зв'язок між компонентами директиви та відповідними частинами національних транспозиційних інструментів. Стосовно цієї Директиви законодавець вважає передачу таких документів виправданою.
- (58) Було проведено консультацію з Європейським наглядовим органом з захисту даних відповідно до статті 28(2) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001 ⁽⁸⁾, який 9 жовтня 2012 року надав свою позицію,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

РОЗДІЛ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Предмет

Ця Директива встановлює вимоги, необхідні для забезпечення належного здійснення управління авторським правом і суміжними правами організаціями колективного управління. Вона також

встановлює вимоги до мультитериторіального ліцензування організаціями колективного управління прав авторів на музичні твори для онлайн використання.

Стаття 2

Сфера застосування

1. Розділи I, II, IV та V, за виключенням статті 34(2) і статті 38, застосовують до всіх заснованих у Союзі організацій колективного управління.
2. Розділ III, статтю 34(2) і статтю 38 застосовують до заснованих у Союзі організацій колективного управління, що управляють правами авторів на музичні твори для мультитериторіального онлайн використання.
3. Відповідні положення цієї Директиви застосовують до юридичних осіб, які прямо або опосередковано, повністю або частково перебувають у власності або під контролем організації колективного управління, за умови, що такі юридичні особи здійснюють діяльність, на яку, якщо вона б здійснювалася організацією колективного управління, поширювалися б положення цієї Директиви.
4. Статтю 16(1), статті 18 і 20, пункти (a), (b), (c), (e), (f) і (g) статті 21(1) та статті 36 і 42 застосовують до всіх незалежних організацій управління, заснованих у Союзі.

Стаття 3

Терміни та означення

Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

- (a) «організація колективного управління» означає будь-яку організацію, яка на підставі закону, договору відступлення, ліцензії або будь-якої іншої договірної угоди уповноважена управляти авторським правом і суміжними правами від імені більш ніж одного правоволодільця, колективна вигода яких є її єдиною або основною метою, та яка відповідає одному або обом таким критеріям:
 - (i) перебуває у власності або під контролем її членів;
 - (ii) заснована на неприбутковій основі;
- (b) «незалежна організація управління» означає будь-яку організацію, яка на підставі закону, договору відступлення, ліцензії або будь-якої іншої договірної угоди уповноважена управляти авторським правом і суміжними правами від імені більш ніж одного правоволодільця, колективна вигода яких є її єдиною або основною метою, та яка:
 - (i) ні безпосередньо, ні опосередковано, ні повністю, ні частково не перебуває у власності або під контролем правоволодільців; та
 - (ii) заснована з метою отримання прибутку;
- (c) «правоволоділець» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, окрім організації колективного управління, яка володіє авторським або суміжним правом, або, відповідно до договору про використання прав чи законодавства, має право на частку надходжень від прав;
- (d) «член» означає правоволодільця або юридичну особу, яка представляє правоволодільця, у тому числі інші організації колективного управління та об'єднання правоволодільців, які відповідають вимогам до членства в організації колективного управління та прийняті до її складу;
- (e) «статут» означає рішення про заснування і засновницький договір, статут, положення або установчі документи організації колективного управління;
- (f) «загальні збори членів» означає орган організації колективного управління, в якому члени беруть участь і реалізують своє право голосу, незалежно від організаційно-правової форми організації;
- (g) «директор» означає:
 - (i) будь-який член адміністративного органу, якщо національне законодавство або статут

організації колективного управління передбачають однорівневу систему управління;

- (ii) будь-який член органу управління або наглядового органу, якщо національне законодавство або статут організації колективного управління передбачають дворівневу систему управління;
- (h) «надходження від прав» означає дохід, отриманий організацією колективного управління від імені правоволодільців, зокрема від виключного права, права на винагороду або права на компенсацію;
- (i) «комісія за управління» означає суми, утримані, відраховані або зараховані організацією колективного управління з суми надходження від прав або з будь-якого іншого доходу, отриманого в результаті інвестування надходжень від прав, з метою покриття витрат на управління авторським правом або суміжними правами;
- (j) «договір про представництво» означає будь-який договір між організаціями колективного управління, згідно з яким одна організація колективного управління доручає іншій організації колективного управління управляти правами, які вона представляє, у тому числі договір, укладений відповідно до статей 29 і 30;
- (k) «користувач» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка здійснює певні дії з дозволу правоволодільців, за умови виплати правоволодільцям винагороди або компенсації, а також не діє як споживач;
- (l) «репертуар» означає твори, правами на які управляє організація колективного управління;
- (m) «мультитериторіальна ліцензія» означає ліцензію, дія якої поширюється на територію більш ніж однієї держави-члена;
- (n) «онлайн права на музичні твори» означає будь-які права автора на музичний твір, передбачені статтями 2 і 3 Директиви 2001/29/ЄС, необхідні для надання онлайн послуг.

РОЗДІЛ II ОРГАНІЗАЦІЇ КОЛЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ

ГЛАВА I

Представництво правоволодільців, членство та структура організацій колективного управління

Стаття 4

Загальні принципи

Держави-члени повинні забезпечити, щоб організації колективного управління діяли у найкращих інтересах правоволодільців, права яких вони представляють, і щоб вони не накладали на них жодних зобов'язань, що не є об'єктивно необхідними для охорони їхніх прав та інтересів, або для ефективного управління їхніми правами.

Стаття 5

Права правоволодільців

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб правоволодільці мали права, встановлені в параграфах 2 – 8, і щоб такі права були викладені у статуті або в умовах членства організації колективного управління.

2. Правоволодільці повинні мати право уповноважувати вибрану ними організацію колективного управління управляти правами, категоріями прав або видами творів та іншими об'єктами за їх власним вибором на вибраних ними територіях, незалежно від держави-члена громадянства, проживання або реєстрації організації колективного управління чи правоволодільця. Якщо організація колективного управління не має об'єктивно обґрунтованих причин відмовитися від управління, вона зобов'язана управляти такими правами, категоріями

прав або видами творів та іншими об'єктами, за умови, що управління ними відповідає сфері її діяльності.

3. Правоволодільці повинні мати право видавати ліцензії на некомерційне використання будь-яких прав, категорій прав або видів творів та інших об'єктів за їх власним вибором.

4. Правоволодільці повинні мати право припиняти повноваження, надане ними організації колективного управління щодо управління правами, категоріями прав або видами творів та іншими об'єктами, або відкликати у організації колективного управління будь-які права, категорії прав або види творів та інші об'єкти за їх власним вибором, як визначено параграфом 2, на вибраних ними територіях, за умови надання обґрунтованого попереднього повідомлення щонайбільше за шість місяців. Організація колективного управління може ухвалити рішення про те, що таке припинення або відкликання набуде чинності лише наприкінці фінансового року.

5. У випадку наявності сум, що підлягають виплаті правоволодільцю за пов'язані з використанням дії, що мали місце до припинення повноваження або відкликання прав, або відповідно до ліцензії, наданої до такого припинення або відкликання, правоволодільець зберігає свої права відповідно до статей 12, 13, 18, 20, 28 і 33.

6. Організація колективного управління повинна не обмежувати здійснення передбачених параграфами 4 і 5 прав шляхом встановлення як умови здійснення вказаних прав вимоги передати управління правами, категоріями прав або видами творів та іншими об'єктами, повноваження щодо яких припиняються або відкликаються, іншій організації колективного управління.

7. У випадках, коли правоволодільець уповноважує організацію колективного управління управляти своїми правами, він повинен надати згоду окремо на кожне право або категорію прав чи вид творів та інших об'єктів, на управління якими він уповноважує організацію колективного управління. Така згода повинна бути оформлена у письмовій формі.

8. Перш ніж отримати згоду на управління будь-яким правом або категорією прав чи видом творів та іншими об'єктами, організація колективного управління повинна повідомити правоволодільців про їхні права відповідно до параграфів 1 – 7, а також про будь-які умови, пов'язані з правом, викладеним у параграфі 3.

До 10 жовтня 2016 року організація колективного управління повинна повідомити правоволодільців, які вже надали їй повноваження, про їхні права відповідно до параграфів 1–7, а також про будь-які умови, пов'язані з правом, викладеним у параграфі 3.

Стаття 6

Правила членства в організаціях колективного управління

1. Держави-члени повинні забезпечити дотримання організаціями колективного управління правил, встановлених у параграфах 2 – 5.

2. Організація колективного управління повинна надавати членство правоволодільцям та юридичним особам, які представляють правоволодільців, у тому числі іншим організаціям колективного управління та об'єднанням правоволодільців, якщо вони відповідають умовам членства, що ґрунтуються на об'єктивних, прозорих та недискримінаційних критеріях. Такі вимоги до членства повинні бути включені до статуту або умов членства організації колективного управління та повинні бути публічно доступними. У випадку відмови організації колективного управління приймати заявку на членство вона повинна надати правоволодільцю чітке пояснення причин свого рішення.

3. Статут організації колективного управління повинен передбачати відповідні ефективні механізми для участі її членів у процесі вироблення й ухвалення рішень організацією. Представництво різних категорій членів у процесі вироблення й ухвалення рішень повинне бути справедливим та збалансованим.

4. Організація колективного управління повинна дозволяти своїм членам спілкуватися з нею засобами електронного спілкування, у тому числі з метою здійснення прав членів.

5. Організація колективного управління повинна вести облік своїх членів та регулярно оновлювати такі записи.

Стаття 7

Права правоволодільців, які не є членами організації колективного управління

1. Держави-члени повинні забезпечити дотримання організаціями колективного управління правил, встановлених у статті 6(4), статті 20, статті 29(2) та статті 33, щодо правоволодільців, які мають з ними прямі правові відносини відповідно до законодавства, договору відступлення, ліцензії або будь-якої іншої договірної угоди, але не є їх членами.
2. Держави-члени можуть застосовувати інші положення цієї Директиви до правоволодільців, зазначених у параграфі 1.

Стаття 8

Загальні збори членів організації колективного управління

1. Держави-члени повинні забезпечити організацію загальних зборів членів відповідно до правил, встановлених у параграфах 2 – 10.
2. Загальні збори членів повинні скликатися щонайменше один раз на рік.
3. Загальні збори членів повинні ухвалювати рішення про будь-які зміни і доповнення до статуту та умов членства організації колективного управління, якщо такі умови не регулюються статутом.
4. Загальні збори членів повинні ухвалювати рішення про призначення або звільнення директорів, переглядати їхні загальні результати роботи та затверджувати їхню винагороду й інші заохочення, зокрема грошові і негрошові заохочення, пенсійне забезпечення, права на інші виплати та вихідну допомогу.

В організації колективного управління з дворівневою системою управління загальні збори членів повинні не ухвалювати рішення про призначення або звільнення членів органу управління, або затвердження їхньої винагороди й інших заохочень, якщо повноваження ухвалювати такі рішення делеговані наглядовому органу.

5. Відповідно до положень, викладених у главі 2 розділу II, загальні збори членів повинні ухвалювати рішення принаймні щодо таких питань:
 - (a) загальна політика розподілу сум, які підлягають виплаті правоволодільцям;
 - (b) загальна політика використання нерозподілених сум;
 - (c) загальна інвестиційна політика стосовно надходжень від прав та будь-якого доходу, отриманого в результаті інвестування надходжень від прав;
 - (d) загальна політика відрахувань з надходжень від прав та з будь-якого доходу, отриманого в результаті інвестування надходжень від прав;
 - (e) використання нерозподілених сум;
 - (f) політика управління ризиками;
 - (g) затвердження будь-якого придбання, продажу або передачі в заставу нерухомого майна;
 - (h) затвердження злиття та об'єднань, заснування дочірніх підприємств і придбання інших юридичних осіб або часток участі чи прав в інших юридичних особах;
 - (i) затвердження отримання чи надання позик або надання забезпечення чи поруки за позиками.
6. На підставі свого рішення або положення статуту загальні збори членів можуть делегувати свої повноваження, зазначені у пунктах (f), (g), (h) та (i) параграфу 5, органу, що здійснює наглядову функцію.
7. Для цілей пунктів (a) – (d) параграфу 5 держави-члени можуть вимагати від загальних зборів членів визначити детальніші умови використання надходжень від прав та доходів, отриманих в результаті інвестування надходжень від прав.
8. Загальні збори членів повинні контролювати діяльність організації колективного управління принаймні шляхом ухвалення рішення про призначення та звільнення аудитора, а також затвердження річного звіту про прозорість, передбаченого статтею 22.

Держави-члени можуть дозволяти альтернативні системи або механізми призначення та звільнення аудитора за умови, що такі системи або механізми спрямовані на забезпечення незалежності аудитора від осіб, які керують діяльністю організації колективного управління.

9. Усі члени організації колективного управління повинні мати право брати участь в загальних зборах членів, а також право голосувати на таких зборах. Проте держави-члени можуть дозволити обмеження права членів організації колективного управління щодо участі в загальних зборах членів та голосування на таких зборах на підставі одного або обох таких критеріїв:

- (а) тривалості членства;
- (б) сум, які були отримані членом або підлягають виплаті йому,

за умови, що такі критерії визначаються і застосовуються у справедливий та пропорційний спосіб.

Критерії, встановлені у пунктах (а) і (б) першого підпараграфа, повинні бути включені до статуту або умов членства організації колективного управління та оприлюднені відповідно до статей 19 і 21.

10. Кожен член організації колективного управління повинен мати право призначати будь-яку іншу фізичну або юридичну особу своїм представником для участі та голосування на загальних зборах членів від його імені за умови, що таке призначення не призведе до конфлікту інтересів, який може виникнути, наприклад, якщо член, який призначив представника, та представник належать до різних категорій правоволодільців в організації колективного управління.

Проте держави-члени можуть передбачити обмеження щодо призначення представників та здійснення ними прав голосу членів, яких вони представляють, якщо такі обмеження не порушують належну та ефективну участь членів у процесі вироблення й ухвалення рішень організацією колективного управління.

Кожне повноваження на представництво є дійсним для одних загальних зборів членів. На загальних зборах членів представник повинен користуватися тими ж правами, які мав би член, який призначив представника. Представник повинен голосувати відповідно до інструкцій, наданих членом, який його призначив.

11. Держави-члени можуть ухвалити рішення про те, що повноваження загальних зборів членів можуть здійснювати збори делегатів, що обираються принаймні кожні чотири роки членами організації колективного управління, за умови:

- (а) забезпечення належної та ефективної участі членів у процесі вироблення й ухвалення рішень організацією колективного управління; та
- (б) що представництво різних категорій членів на зборах делегатів є справедливим і збалансованим.

Правила, встановлені у параграфах 2–10, необхідно застосовувати до зборів делегатів *mutatis mutandis*.

12. Держави-члени можуть ухвалити рішення про те, що якщо організація колективного управління, з огляду на її організаційно-правову форму, не має загальних зборів членів, повноваження таких зборів повинен виконувати орган, що здійснює наглядову функцію. Правила, встановлені у параграфах 2–5, 7 і 8, повинні застосовуватися до такого органу, що здійснює наглядову функцію, *mutatis mutandis*.

13. Держави-члени можуть ухвалити рішення про те, що якщо до складу організації колективного управління входять члени, які є юридичними особами, що представляють правоволодільців, усі або деякі повноваження загальних зборів членів можуть здійснювати збори таких правоволодільців. Правила, встановлені у параграфах 2–10, повинні застосовуватися до зборів правоволодільців *mutatis mutandis*.

Стаття 9

Наглядова функція

1. Держави-члени повинні гарантувати, що кожна організація колективного управління має наглядову функцію для постійного моніторингу діяльності та виконання обов'язків особами, які керують діяльністю організації.
2. Повинно бути забезпечено справедливе та збалансоване представництво різних категорій членів організації колективного управління в органі, що здійснює наглядову функцію.
3. Кожна особа, яка здійснює наглядову функцію, повинна щороку надавати загальним зборам членів індивідуальну заяву про конфлікт інтересів, що містить інформацію, зазначену в другому підпараграфі статті 10(2).
4. Орган, що здійснює наглядову функцію, повинен регулярно проводити засідання та мати принаймні такі повноваження:
 - (а) здійснювати повноваження, делеговані йому загальними зборами членів, у тому числі відповідно до статті 8(4) і (6);
 - (б) здійснювати моніторинг діяльності та виконання обов'язків особами, зазначеними у статті 10, у тому числі виконання рішень загальних зборів членів і, зокрема, загальної політики, наведеної у пунктах (а) – (d) статті 8(5).
5. Орган, що здійснює наглядову функцію, повинен не рідше одного разу на рік звітувати перед загальними зборами членів про виконання своїх повноважень.

Стаття 10

Зобов'язання осіб, які керують діяльністю організації колективного управління

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб кожна організація колективного управління вживала всіх необхідних заходів для того, щоб особи, які керують її діяльністю, робили це у надійний, зважений та належний спосіб із використанням надійних адміністративних та бухгалтерських процедур і механізмів внутрішнього контролю.
2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб організації колективного управління запроваджували та застосовували процедури для уникнення конфліктів інтересів, а також, якщо уникнути таких конфліктів неможливо, для виявлення, моніторингу та розкриття фактичних або потенційних конфліктів інтересів та управління ними у спосіб, що дозволяє запобігти їх негативному впливу на колективні інтереси правоволоділців, яких представляє організація.
Зазначені в першому підпараграфі процедури повинні включати надання загальним зборам членів річної індивідуальної заяви кожною із осіб, зазначених у параграфі 1, що містить інформацію про:
 - (а) будь-які інтереси в організації колективного управління;
 - (б) будь-яку винагороду, отриману в попередньому фінансовому році від організації колективного управління, у тому числі у вигляді пенсійних планів, виплат у негрошовій формі та інших видів заохочень;
 - (с) будь-які суми, отримані в попередньому фінансовому році як правоволоділець від організації колективного управління;
 - (d) заяву щодо будь-якого фактичного або потенційного конфлікту між будь-якими особистими інтересами та інтересами організації колективного управління або між будь-якими зобов'язаннями перед організацією колективного управління та будь-якими зобов'язаннями перед будь-якою іншою фізичною або юридичною особою.

ГЛАВА 2

Управління надходженнями від прав

Стаття 11

Збирання і використання надходжень від прав

1. Держави-члени повинні забезпечити дотримання організаціями колективного управління правил, встановлених у параграфах 2 – 5.
2. Організація колективного управління повинна з належною ретельністю підходити до збирання та управління надходженнями від прав.
3. Організація колективного управління повинна вести окремі рахунки для:
 - (a) надходжень від прав та будь-якого доходу, отриманого в результаті інвестування надходжень від прав; і
 - (b) будь-яких власних активів, які вона може мати, і доходу від таких активів, від комісії за управління або від інших видів діяльності.
4. Організація колективного управління не має права використовувати надходження від прав або будь-який дохід, отриманий в результаті інвестування надходжень від прав, для будь-яких цілей окрім розподілу правоволодільцям, за винятком випадків, коли дозволено відраховувати свою комісію за управління або здійснювати зарахування такої комісії згідно з рішенням, ухваленим відповідно до пункту (d) статті 8(5), або використовувати надходження від прав або будь-який дохід, отриманий в результаті інвестування надходжень від прав, згідно з рішенням, ухваленим відповідно до статті 8(5).
5. Якщо організація колективного управління інвестує надходження від прав або будь-який дохід, отриманий в результаті інвестування надходжень від прав, вона повинна робити це у найкращих інтересах правоволодільців, права яких вона представляє, відповідно до загальної інвестиційної політики та політики управління ризиками, зазначених у пунктах (c) і (f) статті 8(5), беручи до уваги такі правила:
 - (a) у разі наявності будь-якого потенційного конфлікту інтересів, організація колективного управління повинна забезпечити, щоб інвестиція здійснювалася лише в інтересах таких правоволодільців;
 - (b) інвестування активів повинно відбуватися таким чином, щоб гарантувати безпеку, якість, ліквідність та рентабельність портфеля в цілому;
 - (c) активи повинні бути належним чином диверсифіковані, щоб уникнути надмірної залежності від будь-якого конкретного активу та накопичення ризиків у портфелі в цілому.

Стаття 12

Відрахування

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб коли правоволоділець уповноважує організацію колективного управління управляти його правами, організація колективного управління надавала правоволодільцю інформацію про комісію за управління та інші відрахування з надходжень від прав та з будь-якого доходу, отриманого в результаті інвестування надходжень від прав, до отримання його згоди на здійснення нею управління правами.
2. Відрахування повинні бути обґрунтованими з огляду на послуги, що надаються правоволодільцям організацією колективного управління, у тому числі, за доцільності, послуг, зазначених в параграфі 4, і повинні встановлюватися на основі об'єктивних критеріїв.
3. Комісія за управління не повинна перевищувати обґрунтовані та документально підтверджені витрати, понесені організацією колективного управління у зв'язку з управлінням авторським правом і суміжними правами.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб вимоги, застосовні до використання та прозорості використання сум, що відраховуються або компенсуються як комісія за управління, застосовувалися до будь-яких інших відрахувань, здійснених для покриття витрат на управління авторським правом і суміжними правами.
4. Якщо організація колективного управління надає соціальні, культурні або освітні послуги, що фінансуються шляхом відрахувань з надходжень від прав або з будь-якого доходу, отриманого в результаті інвестування надходжень від прав, такі послуги повинні надаватися на основі справедливих критеріїв, зокрема стосовно доступу до таких послуг та їх обсягу.

Розподіл сум, що підлягають виплаті правоволодільцям

1. Без обмеження статті 15(3) і статті 28, держави-члени повинні забезпечити, щоб кожна організація колективного управління регулярно, ретельно та точно розподіляла та сплачувала суми, що підлягають виплаті правоволодільцям, відповідно до загальної політики розподілу, зазначеної в пункті (а) статті 8(5).

Держави-члени також повинні забезпечити, щоб організації колективного управління або їх члени, які є юридичними особами, що представляють правоволодільців, розподіляли та сплачували такі суми правоволодільцям якомога швидше, але не пізніше, ніж через дев'ять місяців після закінчення фінансового року, в який були зібрані надходження від прав, за винятком випадків, коли об'єктивні причини, пов'язані, зокрема, зі звітуванням користувачів, ідентифікацією прав чи правоволодільців, або зіставленням інформації про твори та інші об'єкти з інформацією про правоволодільців, перешкоджають організації колективного управління або, в окремих випадках, її членам дотриматися такого строку.

2. Якщо суми, що підлягають виплаті правоволодільцям, не можуть бути розподілені протягом визначеного в параграфі 1 строку, оскільки відповідних правоволодільців не можна ідентифікувати або визначити їхнє місцезнаходження, а виняток для цього строку не застосовується, облік таких сум повинні вести на окремих рахунках організації колективного управління.

3. Організація колективного управління повинна вживати всіх необхідних заходів відповідно до параграфу 1 для ідентифікації та визначення місцезнаходження правоволодільців. Зокрема, не пізніше ніж через три місяці після закінчення строку, встановленого в параграфі 1, організація колективного управління повинна надати наявну інформацію про твори та інші об'єкти, щодо яких один або кілька правоволодільців не були ідентифіковані або місце знаходження яких не було визначено:

- (а) правоволодільцям, яких вона представляє, або юридичним особам, що представляють правоволодільців, якщо такі юридичні особи є членами організації колективного управління; та
- (б) усім організаціям колективного управління, з якими вона уклала договори про представництво.

Інформація, зазначена у першому підпараграфі, повинна містити, за наявності:

- (а) назву твору або іншого об'єкта;
- (б) ім'я правоволодільця;
- (с) ім'я відповідного видавця або виробника; та
- (д) будь-яку іншу наявну відповідну інформацію, яка може допомогти ідентифікувати правоволодільця.

Організація колективного управління повинна також перевіряти записи, зазначені у статті 6(5), та інші доступні записи. Якщо вищезазначені заходи не дають результатів, організація колективного управління повинна оприлюднити таку інформацію не пізніше ніж через рік після закінчення тримісячного періоду.

4. Якщо суми, що підлягають виплаті правоволодільцям, не були розподілені протягом трьох років після закінчення фінансового року, в якому відбулося збирання надходжень від прав, за умови, що організація колективного управління вжила всіх необхідних заходів для ідентифікації та визначення місцезнаходження зазначених у параграфі 3 правоволодільців, такі суми повинні вважати нерозподіленими.

5. Загальні збори членів організації колективного управління повинні ухвалити рішення про використання нерозподілених сум відповідно до пункту (b) статті 8(5), без обмеження права правоволодільців вимагати від організації колективного управління виплати таких сум відповідно до законодавства держав-членів щодо строку позовної давності.

6. Держави-члени можуть обмежувати або визначати дозволене використання нерозподілених сум, зокрема, шляхом забезпечення того, щоб такі суми використовували окремо та незалежно

для фінансування соціальних, культурних та освітніх заходів на користь правоволодільців.

ГЛАВА 3

Управління правами від імені інших організацій колективного управління

Стаття 14

Управління правами на підставі договорів про представництво

Держави-члени повинні забезпечити, щоб організація колективного управління не дискримінувала жодних правоволодільців, правами яких вона управляє на підставі договору про представництво, зокрема щодо застосовних тарифів, комісії за управління, а також умов збирання надходжень від прав і розподілу сум, що підлягають виплаті правоволодільцям.

Стаття 15

Відрахування та виплати за договорами про представництво

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб окрім комісії за управління організація колективного управління не здійснювала відрахувань з надходжень від прав, якими вона управляє на підставі договору про представництво, або з будь-якого доходу, отриманого в результаті інвестування надходжень від прав, крім випадків, коли інша організація колективного управління, яка є стороною договору про представництво, надає безпосередню згоду на такі відрахування.

2. Організація колективного управління повинна регулярно, ретельно та точно розподіляти та сплачувати суми, що підлягають виплаті іншим організаціям колективного управління.

3. Організація колективного управління повинна здійснювати такий розподіл і виплати іншій організації колективного управління якнайшвидше, але не пізніше ніж через дев'ять місяців після закінчення фінансового року, в якому були зібрані надходження від прав, за винятком випадків, коли об'єктивні причини, пов'язані, зокрема, зі звітуванням користувачів, ідентифікацією прав чи правоволодільців, або зіставленням інформації про твори та інші об'єкти з інформацією про правоволодільців, перешкоджають організації колективного управління дотриматися такого строку.

Інша організація колективного управління або її члени, якщо її членами є юридичні особи, що представляють правоволодільців, повинні здійснювати розподіл і сплачувати суми, що підлягають виплаті правоволодільцям, якнайшвидше, але не пізніше ніж через шість місяців з моменту отримання таких сум, за винятком випадків, коли об'єктивні причини, пов'язані, зокрема, зі звітуванням користувачів, ідентифікацією прав чи правоволодільців або зіставленням інформації про твори та інші об'єкти з інформацією про правоволодільців, перешкоджають організації колективного управління або, у відповідних випадках, її членам дотриматися такого строку.

ГЛАВА 4

Відносини з користувачами

Стаття 16

Ліцензування

1. Держави-члени повинні забезпечувати, щоб організації колективного управління та користувачі проводили переговори щодо ліцензування прав відповідно до принципу добросовісності. Організації колективного управління та користувачі повинні надавати один одному всю необхідну інформацію.

2. Ліцензійні умови повинні ґрунтуватися на об'єктивних і недискримінаційних критеріях. Під час ліцензування прав організації колективного управління не повинні використовувати як прецедент для інших онлайн послуг умови ліцензування, узгоджені з користувачем, якщо

користувач надає новий вид онлайн послуги, який є доступним для громадськості на території Союзу менше трьох років.

Правоволодільці повинні отримувати відповідну винагороду за використання їхніх прав. Тарифи на ексклюзивні права і права на винагороду повинні бути обґрунтовані, зокрема, з огляду на економічну вартість використання прав у торгівлі, з урахуванням характеру та обсягів використання творів та інших об'єктів, а також економічну вартість послуги, наданої організацією колективного управління. Організації колективного управління повинні інформувати відповідного користувача про критерії, що використовуються для встановлення таких тарифів.

3. Організації колективного управління повинні невідкладно відповідати на запити користувачів із зазначенням, зокрема, інформації, що необхідна організації колективного управління для пропонування ліцензії.

Після отримання всієї відповідної інформації організація колективного управління повинна невідкладно запропонувати ліцензію або надати користувачу обґрунтовану заяву із поясненнями відмови у ліцензуванні конкретної послуги.

4. Організація колективного управління повинна дозволяти користувачам спілкуватися з нею засобами електронного спілкування, у тому числі, за доцільності, з метою звітування про використання ліцензії.

Стаття 17

Обов'язки користувачів

Держави-члени повинні ухвалити положення для забезпечення надання користувачами організації колективного управління протягом узгодженого або попередньо визначеного часу та в узгодженому або попередньо визначеному форматі наявної у них відповідної інформації про використання прав, які представляє організація колективного управління, що необхідна для збору надходжень від прав, а також для розподілу та сплати сум, які підлягають виплаті правоволодільцям. При визначенні формату надання такої інформації організації колективного управління і користувачі повинні враховувати, наскільки це можливо, рекомендовані галузеві стандарти.

ГЛАВА 5

Прозорість та звітність

Стаття 18

Інформація, що надається правоволодільцям про управління їхніми правами

1. Без обмеження параграфу 2 цієї статті та статті 19 і статті 28(2), держави-члени повинні забезпечити, щоб організація колективного управління не рідше одного разу на рік надавала кожному правоволодільцю, якому вона нарахувала надходження від прав або здійснила платежі протягом періоду, якого стосується відповідна інформація, щонайменше інформацію про:

- (a) будь-які контактні дані, на використання яких правоволодільець надав дозвіл організації колективного управління з метою ідентифікації та визначення його місцезнаходження;
- (b) надходження від прав, нараховані правоволодільцю;
- (c) суми, сплачені організацією колективного управління правоволодільцю за кожну категорію прав, управління якими здійснюється, а також за кожен окремий вид використання;
- (d) період, протягом якого відбувалося використання, за яке були здійснені нарахування і виплата відповідних сум правоволодільцю, за умови відсутності об'єктивних причин, пов'язаних зі звітуванням користувачів, що перешкоджають організації колективного управління надати таку інформацію;
- (e) відрахування, здійснені у зв'язку з комісією за управління;
- (f) відрахування, здійснені з будь-якою метою, окрім комісії за управління, у тому числі ті, що

можуть вимагатися національним законодавством за надання будь-яких соціальних, культурних або освітніх послуг;

(g) будь-які надходження від прав, що були нараховані правоволодільцю, але не були виплачені йому за будь-який період.

2. Якщо організація колективного управління нараховує надходження від прав і має у своєму складі юридичних осіб, відповідальних за розподіл надходжень від прав правоволодільцям, організація колективного управління повинна надавати таким юридичним особам інформацію, зазначену в параграфі 1, якщо вони не володіють такою інформацією. Держави-члени повинні забезпечити, щоб такі юридичні особи не рідше одного разу на рік надавали кожному правоволодільцю, якому вони нараховували надходження від прав або здійснили платежі протягом періоду, якого стосується відповідна інформація, щонайменше інформацію, зазначену в параграфі 1.

Стаття 19

Інформація, що надається іншим організаціям колективного управління про управління правами на підставі договорів про представництво

Держави-члени повинні забезпечити, щоб організація колективного управління засобами електронного зв'язку та не рідше одного разу на рік надавала організаціям колективного управління, від імені яких вона управляє правами на підставі договору про представництво, за період, якого стосується відповідна інформація, щонайменше наявну інформацію про:

- (a) нараховані надходження від прав, суми, сплачені організацією колективного управління за кожну категорію прав, якими вона управляє, та за кожен окремий вид використання для прав, якими вона управляє на підставі договору про представництво, а також будь-які нараховані, але не виплачені надходження від прав за будь-який період;
- (b) відрахування, здійснені у зв'язку з комісією за управління;
- (c) відрахування, здійснені з будь-якою метою, окрім комісії за управління, передбаченої статтею 15;
- (d) інформація про будь-які ліцензії, які були видані або у видачі яких було відмовлено, на твори та інші об'єкти, на які поширюється договір про представництво;
- (e) рішення, ухвалені загальними зборами членів, якщо такі рішення стосуються управління правами на підставі договору про представництво.

Стаття 20

Інформація, що надається правоволодільцям, іншим організаціям колективного управління і користувачам на запит

Без обмеження статті 25, держави-члени повинні забезпечити, щоб у відповідь на належним чином обґрунтований запит організація колективного управління засобами електронного зв'язку невідкладно надавала будь-якій організації колективного управління, від імені якої вона управляє правами на підставі договору про представництво, або будь-якому правоволодільцю чи будь-якому користувачу щонайменше наявну інформацію про:

- (a) твори або інші об'єкти, які вона представляє, права, якими вона управляє безпосередньо або на підставі договорів про представництво, та територію дій ліцензій; або
- (b) якщо з огляду на обсяги діяльності організації колективного управління такі твори або інші об'єкти неможливо визначити – види творів або інших об'єктів, які вона представляє, права, якими вона управляє, та територію дії ліцензій.

Стаття 21

Розкриття інформації громадськості

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб організація колективного управління оприлюднювала щонайменше таку інформацію:

- (a) свій статут;
 - (b) свої умови членства та умови припинення повноваження на управління правами, якщо вони не включені до статуту;
 - (c) стандартні ліцензійні договори та стандартні застосовні тарифи, у тому числі знижки;
 - (d) перелік осіб, зазначених у статті 10;
 - (e) свою загальну політику розподілу сум, які підлягають виплаті правоволодільцям;
 - (f) свою загальну політику щодо комісії за управління;
 - (g) свою загальну політику щодо відрахувань, окрім комісії за управління, з надходжень від прав та з будь-якого доходу, отриманого в результаті інвестування надходжень від прав, у тому числі відрахувань для цілей соціальних, культурних та освітніх послуг;
 - (h) перелік укладених нею договорів про представництво та назви організацій колективного управління, з якими такі договори про представництво були укладені;
 - (i) загальну політику використання нерозподілених сум;
 - (j) наявні процедури розгляду скарг та вирішення спорів відповідно до статей 33, 34 та 35.
2. Організація колективного управління повинна публікувати та регулярно оновлювати на своєму загальнодоступному веб-сайті інформацію, зазначену в параграфі 1.

Стаття 22

Річний звіт про прозорість

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб організація колективного управління, незалежно від її організаційно-правової форми відповідно до національного законодавства, складала та оприлюднювала річний звіт про прозорість, у тому числі спеціальний звіт, зазначений у параграфі 3, за кожний фінансовий рік не пізніше ніж через вісім місяців після закінчення такого фінансового року.

Організація колективного управління повинна публікувати на своєму веб-сайті річний звіт про прозорість, який повинен залишатися доступним для громадськості на такому веб-сайті протягом не менше п'яти років.

2. Річний звіт про прозорість повинен містити щонайменше інформацію, зазначену в додатку.

3. Спеціальний звіт повинен стосуватися використання сум, що вираховуються для цілей надання соціальних, культурних та освітніх послуг, і повинен містити щонайменше інформацію, зазначену в пункті 3 додатка.

4. Бухгалтерську інформацію, включену до річного звіту про прозорість, повинні перевірити одна або кілька осіб, уповноважених законодавством на аудит звітності відповідно до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС⁽⁹⁾.

Висновок аудитора, у тому числі будь-які застереження щодо нього, повинен бути у повному обсязі відтворений у річному звіті про прозорість.

Для цілей цього параграфа бухгалтерська інформація повинна включати фінансові звіти, передбачені пунктом 1(a) додатку, та будь-яку фінансову інформацію, передбачену підпунктами (g) і (h) пункту 1 та пунктом 2 додатку.

РОЗДІЛ III

МУЛЬТИТЕРИТОРІАЛЬНЕ ЛІЦЕНЗУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЯМИ КОЛЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ОНЛАЙН ПРАВ АВТОРІВ НА МУЗИЧНІ ТВОРИ

Стаття 23

Мультитериторіальне ліцензування на внутрішньому ринку

Держави-члени повинні забезпечити, щоб організації колективного управління, зареєстровані на їх території, дотримувалися вимог цього розділу під час надання мультитериторіальних ліцензій на онлайн права на музичні твори.

Стаття 24

Можливості обробки мультитериторіальних ліцензій

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб організація колективного управління, яка видає мультитериторіальні ліцензії на онлайн права на музичні твори, мала достатні можливості для ефективною та прозорою електронною обробкою даних, що необхідні для адміністрування таких ліцензій, у тому числі для ідентифікації репертуару та моніторингу його використання, виставлення рахунків користувачам, збору надходжень від прав та розподілу сум, які підлягають виплаті правоволодільцям.
2. Для цілей параграфу 1 організація колективного управління повинна відповідати щонайменше таким умовам:
 - (a) мати можливість повністю або частково точно ідентифікувати музичні твори, які організація колективного управління уповноважена представляти;
 - (b) мати можливість на кожній відповідній території повністю або частково точно ідентифікувати права та їх відповідних правоволодільців для кожного музичного твору або його частини, які організація колективного управління має право представляти;
 - (c) використовувати унікальні ідентифікатори для ідентифікації правоволодільців і музичних творів, беручи до уваги, наскільки це можливо, рекомендовані галузеві стандарти та практики, розроблені на міжнародному рівні або рівні Союзу;
 - (d) використовувати належні засоби для своєчасної та ефективною ідентифікації й усунення невідповідностей в даних, що їх зберігають інші організації колективного управління, які видали мультитериторіальні ліцензії на онлайн права на музичні твори.

Стаття 25

Прозорість інформації про мультитериторіальний репертуар

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб у відповідь на належним чином обґрунтований запит організація колективного управління, яка видає мультитериторіальні ліцензії на онлайн права на музичні твори, засобами електронного зв'язку надавала постачальникам онлайн послуг, правоволодільцям, права яких вона представляє, та іншим організаціям колективного управління оновлену інформацію, за допомогою якої можна ідентифікувати онлайн музичний репертуар, який вона представляє. Така інформація повинна включати дані про:
 - (a) музичні твори, які вона представляє;
 - (b) права, які вона представляє повністю або частково; та
 - (c) територію дії ліцензій.
2. За необхідності, організація колективного управління може вживати обґрунтованих заходів для захисту точності та цілісності даних, контролю їх повторного використання та захисту конфіденційної комерційної інформації.

Стаття 26

Точність інформації про мультитериторіальний репертуар

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб організація колективного управління, яка видає мультитериторіальні ліцензії на онлайн права на музичні твори, мала механізми, які надають можливість правоволодільцям, іншим організаціям колективного управління та постачальникам онлайн послуг вимагати виправлення даних, передбачених переліком умов, наведеним у статті 24(2), або інформації, наданої відповідно до статті 25, якщо такі правоволодільці, організації колективного управління та постачальники онлайн послуг на підставі обґрунтованих доказів вважають, що такі дані або інформація є неточними стосовно їхніх онлайн прав на музичні

твори. Якщо вимоги є достатньо обґрунтованими, організація колективного управління повинна забезпечити невідкладне виправлення даних або інформації.

2. Організація колективного управління повинна забезпечити правоволодільців, музичні твори яких включені до її власного музичного репертуару, та правоволодільців, які доручили їй управління їхніми онлайн правами на музичні твори відповідно до статті 31, засобами для надання їй інформації в електронній формі щодо їхніх музичних творів, їхніх прав на такі твори та територій, для яких правоволодільці уповноважують цю організацію. При цьому організація колективного управління і правоволодільці повинні враховувати, наскільки це можливо, рекомендовані галузеві стандарти або практики обміну інформацією, розроблені на міжнародному рівні або рівні Союзу, що дозволяють правоволодільцям повністю або частково визначати музичний твір, онлайн права та території, для яких вони уповноважують цю організацію.

3. Якщо організація колективного управління доручає іншій організації колективного управління видавати мультитериторіальні ліцензії на онлайн права на музичні твори відповідно до статей 29 і 30, організація колективного управління, яка отримала відповідне доручення, повинна також застосовувати параграф 2 цієї статті щодо правоволодільців, музичні твори яких включені до репертуару організації колективного управління, яка видала доручення, якщо інше не погоджено організаціями колективного управління.

Стаття 27

Точне і своєчасне надання звітів та виставлення рахунків

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб організація колективного управління здійснювала моніторинг використання онлайн прав на музичні твори, які вона повністю або частково представляє, постачальниками онлайн послуг, яким вона видала мультитериторіальну ліцензію на такі права.

2. Організація колективного управління повинна пропонувати постачальникам онлайн послуг можливість в електронній формі надавати звіти про фактичне використання онлайн прав на музичні твори, а постачальники онлайн послуг повинні точно звітувати про фактичне використання таких творів. Організація колективного управління повинна пропонувати використання щонайменше одного способу подання звітів, який враховує рекомендовані галузеві стандарти або практики, розроблені на міжнародному рівні або рівні Союзу для електронного обміну такими даними. Організація колективного управління може відмовитися прийняти звіт від постачальника онлайн послуг у пропрієтарному форматі, якщо організація дозволяє надання звітів із дотриманням галузевого стандарту щодо електронного обміну даними.

3. Організація колективного управління повинна виставляти рахунки постачальнику онлайн послуг в електронній формі. Організація колективного управління повинна пропонувати використання щонайменше одного формату, який враховує рекомендовані галузеві стандарти або практики, розроблені на міжнародному рівні або рівні Союзу. У рахунку необхідно зазначати твори та права, повністю або частково ліцензовані на основі даних, передбачених переліком умов, що зазначені у статті 24(2), та відповідне фактичне використання, якщо це можливо на підставі інформації, наданої постачальником онлайн послуг, та формату, що використовується для надання такої інформації. Постачальник онлайн послуг не може відмовитися прийняти рахунок через його формат, якщо організація колективного управління використовує галузевий стандарт.

4. Організація колективного управління повинна виставити постачальнику онлайн послуг точний рахунок невідкладно після отримання повідомлення про фактичне використання онлайн прав на такі музичні твори за винятком випадків, коли це неможливо з причин, які пов'язані з постачальником онлайн послуг.

5. Організація колективного управління повинна мати належні механізми, що надають постачальнику онлайн послуг можливість оскаржити точність рахунка, у тому числі, якщо постачальник онлайн послуг одержує рахунки від однієї або кількох організацій колективного управління щодо тих самих онлайн прав на ті ж самі музичні твори.

Стаття 28

Точна та своєчасна виплата правоволодільцям

1. Без обмеження параграфу 3, держави-члени повинні забезпечити, щоб організація колективного управління, яка видає мультитериторіальні ліцензії на онлайн права на музичні твори, розподіляла нараховані на підставі таких ліцензій суми, які підлягають виплаті правоволодільцям, точно та невідкладно після отримання повідомлення про фактичне використання твору, за винятком випадків, коли це неможливо з причин, які пов'язані з постачальником онлайн послуг.
2. Без обмеження параграфу 3, разом з кожною виплатою, що здійснюється організацією колективного управління відповідно до параграфу 1, вона повинна надавати правоволодільцям щонайменше інформацію про:
 - (a) період, протягом якого мало місце використання, за яке правоволодільцям повинні здійснюватися виплати, та території, на яких таке використання мало місце;
 - (b) зібрані суми, здійснені відрахування і суми, розподілені організацією колективного управління за кожне онлайн право на будь-який музичний твір, на представлення якого правоволодільці повністю або частково уповноважили організацію колективного управління;
 - (c) зібрані на користь правоволодільців суми, зроблені відрахування і суми, розподілені організацією колективного управління стосовно кожного постачальника онлайн послуг.
3. Якщо організація колективного управління доручає іншій організації колективного управління видавати мультитериторіальні ліцензії на онлайн права на музичні твори відповідно до статей 29 і 30, організація колективного управління, яка отримала відповідне доручення, повинна точно та невідкладно розподіляти передбачені параграфом 1 суми, а також надавати організації колективного управління, яка надала доручення, інформацію, передбачену параграфом 2. Організація колективного управління, яка надала доручення, повинна бути відповідальною за подальший розподіл таких сум і надання такої інформації правоволодільцям, якщо інше не погоджено організаціями колективного управління.

Стаття 29

Договори між організаціями колективного управління про мультитериторіальне ліцензування

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб будь-який договір про представництво, укладений між організаціями колективного управління, за яким одна організація колективного управління доручає іншій організації колективного управління видавати мультитериторіальні ліцензії на онлайн права на музичні твори, мав невиключний характер. Організація колективного управління, яка отримала доручення, повинна управляти такими онлайн правами без жодної дискримінації.
2. Організація колективного управління, яка надала доручення, повинна повідомити своїх членів про основні умови договору, у тому числі строк його дії і вартість послуг, що надає організація колективного управління, яка отримала доручення.
3. Організація колективного управління, яка отримала доручення, повинна повідомити організацію колективного управління, яка надала доручення, про основні умови ліцензування онлайн прав останньої, у тому числі про характер використання, усі положення, що стосуються ліцензійного збору або впливають на нього, строк дії ліцензії, звітні періоди та територію дії ліцензії.

Стаття 30

Обов'язок щодо представництва іншої організації колективного управління з метою мультитериторіального ліцензування

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб якщо організація колективного управління, яка не видає і не пропонує видачу мультитериторіальних ліцензій на онлайн права на музичні твори зі свого власного репертуару, направляє іншій організації колективного управління запит щодо

укладення договору про представництво для представництва таких прав, організація колективного управління, яка отримала такий запит, повинна була надати згоду на такий запит, якщо вона вже видає або пропонує видачу мультитериторіальних ліцензій на таку ж категорію онлайн прав на музичні твори з репертуару однієї або кількох інших організацій колективного управління.

2. Організація колективного управління, яка отримала запит, повинна невідкладно надати письмову відповідь організації колективного управління, що направила запит.

3. Без обмеження параграфів 5 і 6, організація колективного управління, яка отримала запит, повинна управляти представленим репертуаром організації колективного управління, яка направила запит, на тих же умовах, що застосовуються для управління її власним репертуаром.

4. Організація колективного управління, яка отримала запит, повинна включити представлений репертуар організації колективного управління, що направила запит, до всіх пропозицій, які вона адресує постачальникам онлайн послуг.

5. Комісія за управління щодо послуги, наданої організацією колективного управління, яка отримала запит, організації колективного управління, яка направила запит, повинна не перевищувати витрати, обґрунтовано понесені організацією колективного управління, яка отримала запит.

6. Організація колективного управління, яка направила запит, повинна надавати організації колективного управління, яка отримала запит, інформацію, що стосується її власного музичного репертуару, необхідну для видачі мультитериторіальних ліцензій на онлайн права на музичні твори. Якщо інформація є недостатньою або надається у формі, що унеможливує виконання вимог цього розділу організацією колективного управління, яка отримала запит, така організація повинна мати право стягувати витрати, обґрунтовано понесені нею з метою виконання таких вимог, або виключати твори, інформація щодо яких є недостатньою або не може використовуватися.

Стаття 31

Доступ до мультитериторіального ліцензування

Держави-члени повинні забезпечити, щоб якщо організація колективного управління не видає або не пропонує видачу мультитериторіальних ліцензій на онлайн права на музичні твори, або не дозволяє іншій організації колективного управління представляти такі права для таких цілей до 10 квітня 2017 року, правоволодільці, які уповноважили організацію колективного управління представляти їхні онлайн права на музичні твори, могли відкликати у цієї організації колективного управління онлайн права на музичні твори для цілей мультитериторіального ліцензування на всіх територіях, без необхідності відкликання онлайн прав на музичні твори для цілей ліцензування на одній території, з метою надання мультитериторіальних ліцензій на онлайн права на музичні твори самостійно, за допомогою іншої сторони, яку вони можуть уповноважити, або за допомогою будь-якої організації колективного управління, що відповідає положенням цього розділу.

Стаття 32

Відступ для онлайн прав на музику, необхідних для радіо- і телевізійних програм

Передбачені цим розділом вимоги повинні не застосовуватися до організацій колективного управління у разі видачі ними на основі добровільного об'єднання необхідних прав з дотриманням правил конкуренції відповідно до статей 101 і 102 ДФЄС мультитериторіальної ліцензії на онлайн права на музичні твори, що вимагається організацією мовлення для повідомлення до загального відома або надання доступу до її радіо- або телевізійних програм одночасно з першою трансляцією або після неї, а також будь-яких онлайн матеріалів, у тому числі анонсів, створених організацією мовлення або для неї додатково до першої трансляції її радіо- або телевізійної програми.

РОЗДІЛ IV

ЗАХОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОТРИМАННЯ

Стаття 33

Процедури розгляду скарг

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб організації колективного управління надавали своїм членам та організаціям колективного управління, від імені яких вони управляють правами на підставі договору про представництво, доступ до ефективних і своєчасних процедур розгляду скарг, зокрема тих, що стосуються повноваження на управління правами та припинення дії або відкликання прав, умов членства, збирання сум, які підлягають виплаті правоволодільцям, відрахувань та розподілу.
2. Організації колективного управління повинні надавати письмову відповідь на скарги, що надходять від членів або організацій колективного управління, від імені яких вони управляють правами на підставі договору про представництво. У разі відхилення скарги організацією колективного управління вона повинна повідомити причини такого рішення.

Стаття 34

Процедури альтернативного вирішення спорів

1. Держави-члени можуть передбачити, що спори між організаціями колективного управління, членами організацій колективного управління, правоволодільцями або користувачами щодо положень національного законодавства, ухваленого відповідно до вимог цієї Директиви, можуть розглядатися в рамках процедури швидкого, незалежного та неупередженого альтернативного вирішення спорів.
2. Для цілей розділу III держави-члени повинні забезпечити, щоб зазначені нижче спори, пов'язані з організацією колективного управління, зареєстрованою на їхній території, яка видає або пропонує видачу мультитериторіальних ліцензій на онлайн права на музичні твори, могли бути передані на розгляд в рамках процедури незалежного та неупередженого альтернативного вирішення спорів:
 - (a) спори з фактичним або потенційним постачальником онлайн послуг щодо застосування статей 16, 25, 26 і 27;
 - (b) спори з одним або кількома правоволодільцями щодо застосування статей 25, 26, 27, 28, 29, 30 і 31;
 - (c) спори з іншою організацією колективного управління щодо застосування статей 25, 26, 27, 28, 29 і 30.

Стаття 35

Вирішення спорів

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб спори між організаціями колективного управління і користувачами, зокрема щодо чинних або запропонованих умов ліцензування чи порушення договору, могли бути передані на розгляд суду або, за доцільності, іншого незалежного та неупередженого органу вирішення спорів, якщо такий орган має досвід у галузі права інтелектуальної власності.
2. Статті 33 і 34, а також параграф 1 цієї статті повинні не обмежувати права сторін на заявлення і захист своїх прав у судовому порядку.

Стаття 36

Дотримання положень

1. Держави-члени повинні забезпечити моніторинг дотримання організаціями колективного управління, зареєстрованими на їхній території, положень національного законодавства, ухваленого відповідно до викладених у цій Директиві вимог, компетентними органами, призначеними для таких цілей.

2. Держави-члени повинні забезпечити наявність процедур, що надають членам організації колективного управління, правоволодільцям, користувачам, організаціям колективного управління та іншим зацікавленим сторонам можливість повідомляти компетентні органи, призначені для таких цілей, про діяльність або обставини, які, на їхню думку, становлять порушення положень національного законодавства, ухваленого відповідно до викладених у цій Директиві вимог.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи, призначені для таких цілей, мали повноваження накладати належні санкції або вживати належних заходів у випадку недотримання положень національного законодавства, ухваленого з метою імплементації цієї Директиви. Такі санкції та заходи повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними.

Держави-члени повинні повідомити Комісію про компетентні органи, зазначені у цій статті та статтях 37 і 38, до 10 квітня 2016 року. Комісія повинна оприлюднити відповідну отриману інформацію.

Стаття 37

Обмін інформацією між компетентними органами

1. Для полегшення моніторингу за застосуванням цієї Директиви кожна держава-член повинна забезпечити, щоб компетентний орган, призначений для таких цілей, невідкладно надавав відповідь на запит інформації, отриманий від компетентного органу іншої держави-члена, призначеного для таких цілей, щодо питань, пов'язаних із застосуванням цієї Директиви, зокрема щодо діяльності організацій колективного управління, зареєстрованих на території держави-члена, що отримала запит, за умови, що такий запит належним чином обґрунтований.

2. Якщо компетентний орган вважає, що організація колективного управління, яка зареєстрована в іншій державі-члені, але здійснює діяльність на її території, можливо не дотримується положень національного законодавства держави-члена, в якій така організація колективного управління зареєстрована, ухваленого відповідно до викладених у цій Директиві вимог, він може передати всю відповідну інформацію компетентному органу держави-члена, в якій зареєстрована організація колективного управління, супроводжуючи її, за доцільності, запитом до такого органу щодо вжиття відповідних заходів у межах його компетенції. Компетентний орган, що отримав запит, повинен надати обґрунтовану відповідь протягом трьох місяців.

3. Згадані у параграфі 2 питання можуть також направлятися компетентним органом, який подає такий запит, експертній групі, створеній відповідно до статті 41.

Стаття 38

Співпраця для розвитку мультитериторіального ліцензування

1. Комісія повинна сприяти регулярному обміну інформацією щодо ситуації та розвитку мультитериторіального ліцензування між компетентними органами держав-членів, призначеними для таких цілей, та між такими органами і Комісією.

2. Комісія повинна проводити регулярні консультації з представниками правоволодільців, організацій колективного управління, користувачів, споживачів та інших зацікавлених сторін щодо їхнього досвіду застосування положень розділу III цієї Директиви. Комісія повинна надавати компетентним органам усю відповідну інформацію, отриману в ході цих консультацій, у рамках передбаченого параграфом 1 обміну інформацією.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб до 10 жовтня 2017 року їхні компетентні органи надали Комісії звіт про ситуацію і розвиток мультитериторіального ліцензування на їхній території. Зокрема, звіт повинен містити інформацію про доступність мультитериторіальних ліцензій у відповідній державі-члені та дотримання організаціями колективного управління положень національного законодавства, ухваленого з метою виконання розділу III цієї Директиви, разом з оцінкою розвитку мультитериторіального ліцензування онлайн прав на музичні твори користувачами, споживачами, правоволодільцями та іншими зацікавленими сторонами.

4. На основі звітів, отриманих відповідно до параграфу 3, а також інформації, зібраної відповідно до параграфів 1 і 2, Комісія повинна оцінити застосування розділу III цієї Директиви. У разі необхідності та якщо це є доречним з огляду на конкретний звіт, вона повинна розглянути подальші кроки для вирішення виявлених проблем. Зокрема, таке оцінювання повинне охоплювати:

- (a) кількість організацій колективного управління, що відповідають вимогам розділу III;
- (b) застосування статей 29 і 30, у тому числі кількість договорів про представництво, укладених організаціями колективного управління відповідно до зазначених статей;
- (c) частку репертуару в державах-членах, доступну для мультитериторіального ліцензування.

РОЗДІЛ V ЗВІТНІСТЬ І ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 39

Повідомлення організацій колективного управління

До 10 квітня 2016 року держави-члени повинні надати Комісії список зареєстрованих на їх території організацій колективного управління, складений на основі наявної у них інформації.

Держави-члени повинні невідкладно повідомляти Комісію про будь-які зміни у такому списку.

Комісія повинна оприлюднити таку інформацію та регулярно її оновлювати.

Стаття 40

Звіт

До 10 квітня 2021 року Комісія повинна провести оцінювання застосування цієї Директиви та надати Європейському Парламенту і Раді звіт про застосування цієї Директиви. Такий звіт повинен включати оцінку впливу цієї Директиви на розвиток транскордонних послуг, культурне розмаїття, відносини між організаціями колективного управління і користувачами, та діяльність на території Союзу організацій колективного управління, що зареєстровані за межами Союзу, і, у відповідних випадках, необхідність її перегляду. За необхідності, звіт Комісії повинен супроводжуватися законодавчою пропозицією.

Стаття 41

Експертна група

Цим документом створюється експертна група. Вона повинна складатися з представників компетентних органів держав-членів. Головою експертної групи є представник Комісії; засідання групи проводяться за ініціативою голови або на вимогу делегації держави-члена. Завданнями групи повинні бути такі:

- (a) вивчення впливу транспозиції цієї Директиви на функціонування організацій колективного управління та незалежних організацій управління на внутрішньому ринку, а також визначення будь-яких труднощів;
- (b) організація консультацій щодо всіх питань, пов'язаних із застосуванням цієї Директиви;
- (c) полегшення обміну інформацією щодо відповідних змін у законодавстві та судовій практиці, а також відповідних економічних, соціальних, культурних та технологічних змін, особливо тих, що стосуються цифрового ринку творів та інших об'єктів.

Стаття 42

Захист персональних даних

Опрацювання персональних даних, що здійснюється в рамках цієї Директиви, повинно регулюватися Директивою 95/46/ЄС.

Стаття 43

Транспозиція

1. Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог цієї Директиви, до 10 квітня 2016 року. Вони негайно інформують про це Комісію.

Якщо держави-члени ухвалюють такі заходи, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційної публікації. Методи здійснення такого покликання визначають держави-члени.

2. Держави-члени передають Комісії текст основних заходів національного законодавства, ухваленого у сфері регулювання цієї Директиви.

Стаття 44

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності на двадцятий день після її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 45

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

Вчинено у Страсбурзі 26 лютого 2014 року.

За Європейський Парламент

Президент

M. SCHULZ

За Раду

Президент

D. KOURKOULAS

⁽¹⁾ [ОВ С 44, 15.02.2013, с. 104.](#)

⁽²⁾ Позиція Європейського Парламенту від 4 лютого 2014 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику) та рішення Ради від 20 лютого 2014 року.

⁽³⁾ Рекомендація Комісії 2005/737/ЄС від 18 травня 2005 року про колективне транскордонне управління авторським правом і суміжними правами для законних музичних онлайн послуг ([ОВ L 276, 21.10.2005, с. 54](#)).

⁽⁴⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/29/ЄС від 22 травня 2001 року про гармонізацію окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві ([ОВ L 167, 22.06.2001, с. 10](#)).

⁽⁵⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2006/115/ЄС від 12 грудня 2006 року про право на надання в прокат і право на надання в позичку та про деякі суміжні права у сфері інтелектуальної власності ([ОВ L 376, 27.12.2006, с. 28](#)).

⁽⁶⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 95/46/ЄС від 24 жовтня 1995 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних ([ОВ L 281, 23.11.1995, с. 31](#)).

⁽⁷⁾ [ОВ С 369, 17.12.2011, с. 14.](#)

⁽⁸⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001 від 18 грудня 2000 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних інституціями та органами Співтовариства і про вільний рух таких даних ([ОВ L 8, 12.01.2001, с. 1](#)).

⁽⁹⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС від 17 травня 2006 року про обов'язковий аудит річної та консолідованої звітності, внесення змін і доповнень до Директив Ради 78/660/ЄС та 83/349/ЄС і скасування Директиви Ради 84/253/ЄС ([ОВ L 157, 09.06.2006, с. 87](#)).

ДОДАТОК

1. Інформація, яку необхідно надавати у річному звіті про прозорість, передбаченому статтею 22(2):

- (a) фінансові звіти, що містять баланс або звіт про активи і пасиви, звіт про доходи і витрати за фінансовий рік та звіт про рух грошових коштів;
 - (b) звіт про діяльність у фінансовому році;
 - (c) інформація про відмови у видачі ліцензії відповідно до статті 16(3);
 - (d) опис організаційно-правової структури і структури врядування організації колективного управління;
 - (e) інформація про будь-яких юридичних осіб, які прямо або опосередковано, повністю або частково знаходяться у власності або під контролем організації колективного управління;
 - (f) інформація про загальну суму винагороди, сплачену особам, зазначеним у статті 9(3) і статті 10, у минулому році, а також інші надані їм заохочення;
 - (g) фінансова інформація, передбачена пунктом 2 цього додатка;
 - (h) спеціальний звіт про використання будь-яких сум, що вираховуються для цілей надання соціальних, культурних та освітніх послуг, що містить інформацію, зазначену в пункті 3 цього додатка.
2. Фінансова інформація, яку необхідно надавати у річному звіті про прозорість:
- (a) фінансова інформація про надходження від прав для кожної категорії прав, управління якими здійснюється, та для кожного виду використання (наприклад, ефірне мовлення, онлайн використання, публічне виконання), у тому числі інформація про дохід, отриманий в результаті інвестування надходжень від прав, та використання такого доходу (розподіл між правоволодільцями або іншими організаціями колективного управління чи будь-яке інше використання);
 - (b) фінансова інформація про витрати на управління правами та інші послуги, надані організацією колективного управління правоволодільцям, з повним описом принаймні таких статей:
 - (i) усі операційні і фінансові витрати з розподілом за категорією прав, управління якими здійснюється, та, якщо витрати є непрямими і не можуть бути віднесені до однієї або декількох категорій прав, з поясненням методу, який використовується для виділення таких непрямих витрат;
 - (ii) операційні і фінансові витрати з розподілом за категорією прав, управління якими здійснюється, та, якщо витрати є непрямими і не можуть бути віднесені до однієї або декількох категорій прав, з поясненням методу, який використовується для виділення таких непрямих витрат виключно у зв'язку з управлінням правами, у тому числі комісії за управління, відрахованої або компенсованої за рахунок надходжень від прав або будь-якого доходу, отриманого в результаті інвестування надходжень від прав згідно зі статтею 11(4) і статтею 12(1), (2) та (3);
 - (iii) операційні і фінансові витрати, пов'язані з наданням послуг, окрім управління правами, у тому числі соціальних, культурних та освітніх послуг;
 - (iv) ресурси, використані для покриття витрат;
 - (v) відрахування з надходжень від прав з розподілом за категорією прав, управління якими здійснюється, та за видами використання, а також метою відрахування, наприклад, витрати, пов'язані з управлінням правами або наданням соціальних, культурних або освітніх послуг;
 - (vi) відсоткове співвідношення вартості управління правами та інших послуг, наданих організацією колективного управління правоволодільцям, до надходжень від прав у відповідному фінансовому році за категорією прав, управління якими здійснюється, та, якщо витрати є непрямими і не можуть бути віднесені до однієї або декількох категорій прав, пояснення методу, який використовується для виділення таких непрямих витрат;
 - (c) фінансова інформація про суми, що підлягають виплаті правоволодільцям, з повним описом принаймні таких статей:

- (i) загальна сума, нарахована правоволодільцям, з розподілом за категорією прав, управління якими здійснюється, або видом використання;
 - (ii) загальна сума, сплачена правоволодільцям, з розподілом за категорією прав, управління якими здійснюється, або видом використання;
 - (iii) періодичність платежів з розподілом за категорією прав, управління якими здійснюється, або видом використання;
 - (iv) загальна сума, зібрана, але поки не нарахована правоволодільцям, з розподілом за категорією прав, управління якими здійснюється, або видом використання, та зазначенням фінансового року, в якому такі суми були зібрані;
 - (v) загальна сума, нарахована, але не розподілена правоволодільцям, з розподілом за категорією прав, управління якими здійснюється, або видом використання, та зазначенням фінансового року, в якому такі суми були зібрані;
 - (vi) причини затримки, якщо організація колективного управління не здійснила розподіл та виплати протягом строку, встановленого статтею 13(1);
 - (vii) загальна сума нерозподілених коштів з описом того, як ці кошти використовувались;
- (d) інформація про відносини з іншими організаціями колективного управління, з повним описом принаймні таких статей:
- (i) суми, отримані від інших організацій колективного управління, та сум, сплачених іншим організаціям колективного управління, з розподілом за категорією прав, видом використання та організацією;
 - (ii) комісії за управління та інші відрахування з надходжень від прав, що підлягають виплаті іншим організаціям колективного управління, з розподілом за категорією прав, видом використання та організацією;
 - (iii) комісії за управління та інші відрахування з сум, виплачених іншими організаціями колективного управління, з розподілом за категорією прав та організацією;
 - (iv) суми, розподілені безпосередньо правоволодільцям від інших організацій колективного управління, з розподілом за категорією прав та організацією.
3. Інформація, яку необхідно надавати у спеціальному звіті, передбаченому статтею 22(3):
- (a) суми, відраховані для цілей надання соціальних, культурних та освітніх послуг у фінансовому році, з розподілом за видами цілей, а також з розподілом за категорією прав, управління якими здійснюється, і видом використання для кожного виду цілей;
 - (b) пояснення використання таких сум з розподілом за цілями, у тому числі витрат на управління та сум, відрахованих для фінансування соціальних, культурних та освітніх послуг, а також окремих сум, використаних для надання соціальних, культурних та освітніх послуг.
-